

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Alexandra Krysla a soudců Mgr. Lukáše Pišvejce a JUDr. Veroniky Burianové ve věci

žalobce: F. H.
zastoupen advokátem Mgr. Michalem Varmužou, sídlem
Kozinova 21/2, Šumperk

proti
žalovanému: Odvolací finanční ředitelství, sídlem Masarykova 427/31, Brno
o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 12. 2019, č. j. 52062/19/5000-10610-711361,

takto:

- I. Žaloba se z a m í t á.
- II. Žádný z účastníků řízení n e m á právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Napadené rozhodnutí

1. Žalobce se žalobou ze dne 28. 2. 2020, Krajskému soudu v Plzni (dále též jen „soud“) doručenou téhož dne, domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 12. 2019, č.j. 52062/19/5000-10610-711361 (dále též jen „*napadené rozhodnutí*“), kterým bylo zamítnuto žalobcovo odvolání proti rozhodnutí Specializovaného finančního úřadu ze dne 5. 8. 2016, č.j. 202304/16/4300-00805-050472 (dále též jen „*prvoinstanční rozhodnutí*“) a toto rozhodnutí bylo potvrzeno. Prvoinstančním rozhodnutím byla žalobci podle § 48 odst. 7 zákona č. 202/1992 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách (dále jen „*zákon o loteriích*“ či „*loterijní zákon*“) uložena povinnost odvést výnos ve výši 116 634 Kč do státního rozpočtu České republiky, a to v důsledku porušení § 4 odst. 1 zákona o loteriích, kterého se žalobce dopustil tím, že v období nejméně od dne 1. 3. 2015 do 31. 10. 2015 provozoval nebo organizoval v provozovnách v Horažďovicích a Sušici loterii nebo jinou podobnou hru prostřednictvím vždy minimálně 5 kusů technických zařízení označených jako „KVÍZ“ bez platného povolení Ministerstva financí.
2. Žalobce požadoval rovněž zrušení prvoinstančního rozhodnutí.

II.

Žaloba

3. Žalobce úvodem své žaloby konstatoval, že mu bylo prvoinstančním rozhodnutím uloženo dle § 48 odst. 7 zákona o loteriích vydat výnos z nepovolené loterie v částce 116 634 Kč, a to v návaznosti na rozhodnutí Specializovaného finančního úřadu o uložení pokuty za provoz nepovolené loterie ze dne 29. 4. 2016, č.j. 105847/16/4300-00805-050472, o uložení pokuty ve výši 50 000 Kč. Napadeným rozhodnutím bylo (po zrušení předchozího rozhodnutí Odvolacího finančního ředitelství rozsudkem Nejvyšším správním soudem č.j. 9 As 120/2018-38) opětovně zamítnuto odvolání žalobce proti prvoinstančnímu rozhodnutí a prvoinstanční rozhodnutí bylo žalovaným opětovně potvrzeno. Z hlediska skutkového stavu prvoinstanční rozhodnutí vycházelo co do posouzení otázky, zda se mělo jednat o nepovolenou loterii, pouze z formálního odkazu na předchozí rozhodnutí Specializovaného finančního úřadu o uložení pokuty žalobci ze dne 29. 4. 2016, č.j. 105847/16/4300-00805-050472. Napadené rozhodnutí se pak snaží vypořádat s odvolacími námitkami žalobce, když dle rozsudku Nejvyššího správního soudu č.j. 9 As 120/2018-38 se nejedná z hlediska rozhodnutí o pokutě o posouzení předběžné otázky.
4. Žalobce poté konstatoval, že má i nadále za to, že Vědomostní kvíz dříve umístěný společností GLETRAN s.r.o. v provozovnách žalobce není loterie či jiná podobná hra ve smyslu § 4 loterijního zákona, jak je podrobně rozvedeno v dalších bodech této žaloby, v tomto směru je rozhodnutí správního orgánu nezákonné. Zjištění skutkového stavu věci správními orgány v řízení o uložení pokuty nebylo opětovně provedeno objektivně, skutková zjištění jsou zcela nedostatečná pro posouzení věci a skutkové závěry neodpovídají skutečnosti, skutková zjištění správních orgánů uvedená v rozhodnutích nemají oporu v provedeném dokazování a navíc právní závěry vyplývající nejsou v souladu s dikcí loterijního zákona, jak je podrobně rozvedeno dále. Navíc má žalobce za to, že pravomoc k uložení vydání výnosu se prekludovala, k tomu viz dále.
5. V části žaloby uvozené slovy „II. Prekluze“ žalobce uvedl, že jako v životě, tak i právním řádu platí, že nic netrvá věčně. Odrazem toho jsou v právním řádu zejména instituty promlčení a prekluze. Žalobce má za to, že možnost uložit mu vydání výnosu se Specializovanému finančnímu úřadu a Odvolacímu finančnímu ředitelství prekludovala.

Jak vyplývá z rozsudku Nejvyššího správního soudu č.j. 9 As 120/2018-38, řízení o uložení pokuty za provoz nelegální loterie a řízení o vydání výnosu jsou dvě samostatná řízení, na základě samostatných pravomocí finančního úřadu daných § 48 zákona o loteriích. Zákon o loteriích nemá v § 48 ani v jiném paragrafu loterijního zákona speciální ustanovení o promlčení či prekluzi pravomoci finančního úřadu uložit dle § 48 odst. 7 vydání výnosu z nepovolené loterie, to však neznamená, že je tato pravomoc finančního úřadu zcela časově neomezená. S ohledem na absenci speciálního ustanovení o promlčení či prekluzi pravomoci vydat výnos je nutno vyjít z právního řádu z ustanovení povahově nejbližšího. Takovým ustanovením je § 48 odst. 3 zákona o loteriích, tedy ustanovení stejného zákona upravující zánik pravomoci uložit pokutu za provoz nelegální loterie. Pravomoc uložit vydání výnosu z nelegální loterie je systematicky zařazena do stejného § 48 zákona o loteriích jako pravomoc k ukládání pokut za provoz nelegální loterie. Ustanovení o prekluzi dle § 48 odst. 3 zákona o loteriích je tedy systematicky i logicky nejbližším ustanovením upravujícím zánik pravomoci uložit vydání výnosu z provozu nelegální loterie dle ustanovení stejného § 48 odst. 7 zákona o loteriích. Jak vyplývá ze samotného napadeného rozhodnutí, o údajně nelegálním provozu loterie žalobcem věděl Specializovaný finanční úřad z kontrol ze dne 8. 4. 2015, kdy následně bylo zjištěno, že protiprávní stav měl žalobce udržovat do 31. 10. 2015 (viz str. 2 napadeného rozhodnutí). Roční prekluzivní lhůta k uložení vydání výnosu tak počala běžet dnem 1. 11. 2015 a skončila dne 31. 10. 2016. K tomu lze srovnat posouzení běhu prekluzivní lhůty v prakticky totožném případě provozu totožných zařízení u jiného subjektu v řízení o uložení pokuty dle rozsudku Nejvyššího správního soudu č.j. 1 As 207/2018-32 v bodě 21., kde se v obdobné situaci Nejvyšší správní soud vyjadřuje k běhu prekluzivní lhůty pouze s tím rozdílem, že v tomto případě proběhla kontrola 15. 7. 2015, měl být protiprávní stav udržován do 30. 11. 2015 a Nejvyšší správní soud uzavřel, že roční prekluzivní lhůta skončila v takovém případě finančnímu úřadu dne 30. 11. 2016. V tomto případě pak správní řízení o vydání výnosu započalo dnem 30. 6. 2016 a skončilo vydáním předchozího rozhodnutí Odvolacího finančního ředitelství č.j. 53223/16/5000-10610-711361 až dne 28. 11. 2016, tedy skoro měsíc po skončení prekluzivní lhůty. Rozhodnutí o uložení vydání výnosu tedy nabylo právní moci až po skončení běhu prekluzivní lhůty. Dále pak předchozí rozhodnutí Odvolacího finančního ředitelství č.j. 53223/16/5000-10610-711361 ze dne 28. 11. 2016 bylo ze strany žalobce napadeno dne 13. 1. 2017 správní žalobou a dále pak kasační stížností, kdy bylo Nejvyšším správním soudem rozsudkem ze dne 14. 11. 2019, č.j. 9 As 120/2018-38, zrušeno. Běh prekluzivní lhůty od 1. 11. 2015 do 28. 11. 2016 se tak prodloužil ještě o:

1. dobu od data právní moci předchozího rozhodnutí Odvolacího finančního ředitelství č.j. 53223/16/5000-10610-711361 ze dne 28. 11. 2016 do dne 13. 1. 2017 (podání předchozí správní žaloby v řízení u Krajského soudu v Plzni sp.zn. 57 Af 1/2017)
 2. dobu ode dne doručení rozsudku Nejvyššího správního soudu č.j. 9 As 120/2018-38 žalovanému do dne 2. 1. 2020, kdy bylo žalobci doručeno nové rozhodnutí Odvolacího finančního ředitelství č.j. 52062/19/5000-10610-711361.
6. V části III. žaloby žalobce konstatoval, že žalovaný při novém posouzení technických zařízení jako nepovolené loterie v napadeném rozhodnutí vychází primárně ze závěrů, že náhoda jako podstatný prvek je v rámci hry mimo jiné zastoupena tak, že zařízení nabízí tzv. válcové hry, kde výše výhry se soutěžícímu vygenerována náhodným zastavením válců. O tento skutkový závěr tak žalovaný opírá své rozhodnutí. Je možno uvést, že tento

závěr správních orgánů je zcela nesprávný. Je nutno uvést, že v tomto směru nebyl správnými orgány objektivně zjištěn skutkový stav věci. Postavení válců v rámci volby Otázkové soutěže s vizualizací nemá žádný vliv v rámci vědomostní soutěže, válce nic negenerují, ani výši výhry a nelze je jednoduše srovnávat s klasickými výherními automaty, kde je výhra závislá na tom, zda se hráči zastaví ve výherní linii stejné symboly. Grafické prostředí nemá na výši výhry ani na získání výhry v rámci soutěže žádný vliv. V podrobnostech je vše uvedeno dále. V rámci vypořádání se s námitkami žalobce po zrušení předchozího rozhodnutí žalovaného se žalovaný opětovně vypořádal s věcí tak, že potvrdil svůj právní názor, že se jedná o loterijní zařízení, kdy se tedy vypořádal s otázkou náhody dle jeho závěru v podobě generování výše výhry symboly na válcích v soutěži a zejména tedy s tzv. Otázkou poslední záchrany, Poslední otázkou, která podle žalovaného na věci nic nemění (viz bod 46. a následující napadeného rozhodnutí). Žalovaný se pak stran posouzení zařízení jako loterijních odkazuje odkazem na rozsudky Nejvyššího správního soudu č.j. 1 As 136/2018-32 a Krajského soudu v Ostravě č.j. 22 A f 19/2015-150.

7. K náhodě v podobě válcové hry a generování výše výhry na válcích uvedl žalobce následující:
8. Dle závěrů žalovaného je hodnota výhry v otázce přidělena, vygenerována k otázce vždy náhodně - náhodným zastavením symbolů na válcích. K tomu je nutno uvést, že tyto závěry správních orgánů nemají naprosto žádnou oporu v provedeném dokazování a neodpovídají ani skutečnému stavu věci, neboť výše výhry v další nabízené otázce je soutěžícímu známa předem před uzavřením sázky do otázky a soutěžící má informaci o výši výhry v další otázce poskytnutou prostřednictvím funkce tlačítka Info, jak je podrobně vysvětleno dále. Žalobce v první řadě uvádí, že v rámci zařízení je možno si zvolit několik druhů her a grafického zobrazení (pozadí), a to vědomostní soutěž bez grafického zobrazení, kde se soutěžícímu zobrazují pouze soutěžní otázky, vědomostní obrázkovou soutěž, kde soutěžní otázky jsou provázány s obrázkem (např. jaké zvíře je na obrázku atd.) a vědomostní soutěž s vizualizací (tzv. válci). A v rámci každého druhu hry, včetně hry s grafickým pozadím „válců“ má soutěžící vždy před každou otázkou sdělenou výši výhry pomocí tlačítka Info. Soutěž s vizualizací a bez vizualizace je tatáž otázková soutěž, jen u soutěže s vizualizací umí grafické pozadí zobrazit výši výhry při správné odpovědi na soutěžní otázku pomocí symbolů na válcích. V rámci úplného zjištění skutkového stavu je nutno uvést, že žalovaný i prvoinstanční orgán do dnešního dne zcela ignorují pravidla hry, která museli jejich pracovníci v rámci kontrol odsouhlasit, než mohli hru vyzkoušet. Pravidla hry nebyla ze strany správních orgánů nikde a nikdy zaznamenána co do jejich obsahu a žalobce je příkládá v příloze k této žalobě. Ještě před zahájením soutěže je v pravidlech soutěže účastník informován o tom, že grafické pozadí nemá na nic vliv, nic negeneruje apod.:

„Výběr vizualizace soutěže na IZ nemá vliv na průběh soutěže, neovlivňuje nabízené otázky Organizátorem Účastníkovi a neovlivňuje hodnotu otázky ani časový limit Účastníka na odpověď v soutěži. Pokud účastník soutěže si vybere vizualizace typu ovoce nebo válcové hry, jedná se pouze o grafické zobrazení hodnoty otázky. Vizualizace nemají žádný vliv na hodnotu otázky, což je patrné z průběhu soutěže, kdy otázka a její hodnota je zobrazena vždy před dokončením děje vizualizace.“

9. Dle žalobce je tak od počátku soutěže účastník soutěže srozuměn s tím, že se nejedná o válcovou hru jako na klasických výherních automatech, ale o vědomostní soutěž, kde válce nemají na nic vliv. Pravidla soutěže, ačkoliv je museli pracovníci Specializovaného

finančního úřadu odsouhlasit před zahájením kontroly a zkoušky zařízení, nebyla zjištěna k objasnění skutkového stavu ani částečně a nejsou podle všeho ani založena ve správním spise. Navíc pro soutěžícího není předem neznámou skutečností, náhodou, jaké symboly na válcích se soutěžícímu zobrazí spolu s otázkou. Informaci o tom, jak se válce zastaví v dalším kole má soutěžící obsaženu spolu s informací o výši výhry v dalším kole pod tlačítkem Info. Jestliže tedy soutěžící ví před každým kolem, jak se mu zastaví symboly na válcích v dalším kole, pak se z pohledu soutěžícího nejedná o předem neznámou nebo náhodou ve smyslu loterijního zákona. Ke skutečnosti, že válce nemají na nic vliv, nic negenerují, o postavení symbolů na válcích pod tlačítkem Info atd. je soutěžící informován předem pod tlačítkem Info atd., žalobce předkládá k důkazu znalecký posudek Mgr. M. L., který zařízení se soutěží a její funkce velmi detailně zpracoval, i když pro společnost DP&K-CZQ s.r.o., jedná se stále o tutéž Vědomostní soutěž a pravidla soutěže jsou zachycena v posudku. Jak vyplývá z posudku, postavení symbolů na válcích pro další kolo a výše výhry v dalším kole sdělena soutěžícímu vždy předem pod tlačítkem Info, pak nemůže být po zakoupení si dalšího soutěžního kola - soutěžní otázky logicky výše výhry vygenerována náhodně symboly na válcích, neboť je prakticky vyloučeno, aby se válce zastavily v totožném postavení, jako bylo předtím ukázáno soutěžícímu pod tlačítkem Info, pokud by válce byly ovládány generátorem náhody. Dále pak žalobce navrhuje k důkazu protokol o výsledku znalce Ing. P. z hlavního líčení ze dne 25. 11. 2019 u Okresního soudu v Novém Jičíně sp.zn. 3 T 194/2017, kde jsou řešeny právě vědomostní soutěže provozované společností GLETRAN s.r.o. v době do 31. 10. 2015, kde znalec Ing. P. zpracoval společně s dalšími posudek pro obžalobu. Znalec v rámci své výpovědi uvedl, že pod tlačítkem Info skutečně soutěžící dopředu vidí i postavení symbolů na válcích pro další kolo.

10. Ohledně nenávratnosti zaplaceného vkladu uvedl žalobce toto:
11. V případě Vědomostní soutěže nelze dle názoru žalobce hovořit jednoznačně o absolutní nenávratnosti zaplaceného vkladu. Soutěžící má totiž možnost vědomostní soutěž v kterékoliv fázi před uzavřením sázky do kterékoliv nabízené otázky ukončit a nechat si vyplatit zbývající kredit, a to klidně již před první otázkou, než ji přijme, uzavře do ní sázku a začne soutěžit. Soutěžící má možnost hru ukončit před přijetím sázky do kterékoliv otázky. Nadto, dojde-li k situaci, kdy neúspěšný soutěžící přijde ve hře o celý svůj kredit, dostane nabídku tzv. otázky poslední záchrany, již lze takovou situaci zcela zvrátit. Pokud účastník soutěže na otázku poslední záchrany odpoví správně, získá odměnu odpovídající hodnotě celého původního vkladu a k tomu 5 % navíc. Z hlediska návratnosti vkladu tak vše záleží na znalostech soutěžícího. Je zřejmé, že tedy v tomto případě zcela absentuje první znak loterie, a to je nenávratnost vkladu, kdy účastník hry má možnost vložit vklad, následně si hru před první otázkou rozmyslet a nechat si vrátit celý vklad, aniž by vůbec začal hrát. Stejně tak může hru ukončit po kterékoliv otázce před přijetím nabídky na sázku do další nabídnuté otázky a může si nechat vyplatit zbývající kredit, který může být zvýšený či snížený oproti původnímu vkladu dle úspěšnosti soutěžícího. V neposlední řadě, pokud soutěžící není úspěšný, má možnost na základě svých znalostí získat celý vklad zpět v rámci otázky poslední záchrany a navýšení vkladu o 5 %, chybí zde tedy nenávratnost vkladu jakožto prvotní znak loterie. Na tlačítko Info a otázku poslední záchrany je soutěžící rovněž předem upozorněn v pravidlech soutěže, která museli i pracovníci žalovaného v rámci kontrol odsouhlasit, že se s nimi seznámili, před zahájením soutěže a zkoušky hry:

„Účastník soutěže má možnost vždy před zakoupením své první a dalších následujících otázek, pomocí funkce INFO náhledu na hodnotu budoucí správné odpovědi, aniž by si tuto otázku zakoupil. Účastník soutěže má možnost i po užití funkce INFO, svou účast v soutěži ukončit, a to i před zakoupením otázky.“

„V případě, že účastník soutěže za celý svůj vklad a hodnotu nezodpovězených otázek nakoupí otázky a nebude mu nabídnuta otázka, na základě které by ukončil svou účast v soutěži nebo jeho zůstatek vkladu do soutěže je menší než hodnota otázky za nejnižší cenu nebo zcela vyčerpal svůj vklad do soutěže, je Účastníkovi nabídnuta možnost poslední otázky s výběrem odpovědi z deseti možných, v hodnotě za správnou odpověď o 5 procent vyšší než byl jeho původní vklad do soutěže.“

12. Tuto skutečnost ale žalovaný ani prvoinstanční orgán rovněž v rozhodnutích neuvedli. Co se tedy týče závěrů správního orgánu o náhodě v podobě přítomnosti nenávratnosti zaplaceného vkladu, v tomto směru je rozhodnutí žalovaného nezákonné, neboť žalovaný nezjistil objektivně skutkový stav věci a jeho závěry neodpovídají skutečnému stavu věci. K otázce poslední záchrany se žalobce ještě následně podrobněji vyjádří v rámci vyjádření se k argumentaci žalovaného v této věci v bodech 62 - 70 rozhodnutí žalovaného.
13. Ohledně prvku náhody nebo předem neznámé okolnosti nebo události, který rozhoduje o výhře nebo prohře, žalobce uvedl:
14. Současně má i nadále žalobce za to, že u vědomostní soutěže nejde o prvek náhody ani předem neznámou okolnost či událost, která by ovlivňovala, zda účastník soutěže vyhraje nebo prohraje nebo kolik vyhraje nebo prohraje, což je druhý podstatný znak loterie. Co se týče náhody nebo předem neznámé okolnosti či události, je nutné v návaznosti na právní úpravu rozlišit na dva okruhy:
 - 1) kdy náhoda ovlivňuje přímo to, zda soutěžící vůbec vyhraje (tedy zda např. uhodne správně v rámci tiketu čísla ve Sportce, zda kůň, na kterého si vsadil, doběhne první apod.), tedy zda vůbec soutěžící v sázce uspěje
 - 2) kdy náhoda ovlivňuje výši výhry, kdy tedy soutěžící před uzavřením sázky neví, kolik může vyhrát a tedy zda po uzavření sázky nastane nějaká náhoda či okolnost, která určí výši výhry.
15. Ad. 1) Náhoda či předem neznámá okolnost určující výhru či prohru samotnou:
 Z hlediska toho, zda soutěžící bude vědět správnou odpověď na soutěžní otázku, má žalobce za to, že nelze v žádném případě hovořit o náhodě ve smyslu loterijního zákona, neboť správné zodpovězení otázky je zcela v dispozici soutěžícího a nemůže se tedy jednat o náhodu či předem neznámou okolnost ve smyslu § 1 odst. 3 loterijního zákona, kterou by soutěžící nemohl ovlivnit. Z hlediska judikatury správních soudů ohledně pokerových her a rozhodnutí Nejvyššího správního soudu sp.zn. 9 Afs 150/2013, na které správní orgány odkazují, zde se soudy všech stupňů řádně vypořádaly s otázkou náhody versus možnost ovlivnění výsledku hry soutěžícím, kde je konkrétně v rámci hry obsažena atd. Závěry soudů o náhodě u pokeru však nejsou obecně použitelné na Vědomostní soutěž. U pokeru je náhoda přítomna již v úvodu hry v rámci rozdávání karet, na které nemají hráči naprosto žádný vliv a neovlivní, jaké karty do hry obdrží. A i sebelepší pokerový hráč se špatnými kartami z počátečního rozdávání karet nemá šanci uspět. Jinými slovy, dovednosti hráče pokeru zcela jistě mají vliv na hru a možnost vyhrát, ale dostane-li trojnásobný mistr světa v průběhu rozdávání karet špatné karty a nováček s pevnými

nervy dostane v průběhu hry 4 esa, pak je zřejmé, že pokerový mistr světa nemá možnost toto jakkoliv svými dovednostmi a znalostmi zvrátit a prohraje. Potažmo zde chybí navíc na začátku hry informace o výši výhry, kterou hráč může získat, neboť v průběhu pokerové hry dochází k dorovnávání vkladů hráči a na počátku hry není zřejmé, kolik bude na konci hry v banku uprostřed stolu a kolik tedy vítěz hry vyhraje. Hráč tedy na počátku hry nemůže vědět, kolik v rámci té které hry může vyhrát, v tomto směru hraje po zahájení hry náhoda rovněž podstatnou roli. K tomu lze rovněž odkázat např. na rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 30. 11. 2017, sp.zn. 57 Af 23/2016, kde soud výslovně uvádí, že *„při posouzení dílčí části procesu označeného jako pokládání otázek a vyhodnocení odpovědi zjistil prvostupňový správní orgán, že na pokládané otázky existuje objektivně správná odpověď a ta je akceptována technickým zařízením. Tuto část je sázející schopen ovlivnit, když jeho odpověď záleží pouze na jeho znalostech. Jiné je to ve vztahu k provozovateli, který následnou činnost sázejících v podobě správné či špatné odpovědi na položenou otázku již přímo ovlivnit nemůže, a i přes provozovatelem nabízenou nápovědu je ve výsledku jen na volbě sázejícího, jak bude postupovat. Protože je sázející schopen ovlivnit tuto dílčí část svojí správnou odpovědí, shoduje se soud s prvostupňovým správním orgánem, že tato část označená jako pokládání otázek a vyhodnocení odpovědi nenaplňuje definici náhody či předem neznámé okolnosti.“*. Při odpovídání na vědomostní otázky je tedy správná odpověď pouze jen na znalostech soutěžícího a náhoda v tomto směru, tedy z hlediska ovlivnění, zda soutěžící uhodne správnou odpověď, zde zcela zjevně chybí.

16. Ad. 2) Náhoda či předem neznámá okolnost určující výši výhry:

Žalobce má za to, že neznámá okolnost nebo náhoda ovlivňující výši výhry musí být takového rázu, že soutěžící, sázející neví v okamžiku uzavírání sázky, kolik vyhraje (nebo co vyhraje v případě věcných cen) a nemá možnost to v okamžiku sázky zjistit. Výše možné výhry v rámci sázky je tedy z pohledu sázejícího v okamžiku uzavření sázky neznámou informací. Pokud je však výše výhry v rámci té které sázky známa pevně předem a je soutěžícímu tato informace před uzavřením sázky poskytnuta a soutěžící se rozhodne takovou sázku uzavřít, pak zde chybí náhoda co do výše výhry v rámci sázky, neboť v okamžiku sázky soutěžící ví, kolik může přesně vyhrát. Aby se jednalo o neznámou okolnost nebo náhodu ovlivňující výši výhry, tato tedy musí logicky nastat po uzavření sázky a ovlivnit výši výhry, kdy tedy soutěžící v okamžiku uzavření sázky neví, kolik může vyhrát a nemá možnost to jakkoliv ovlivnit, zjistit atd. U Vědomostní soutěže v žádném případě není možné vůbec hovořit co do výše výhry v nabízené otázce o nepředvídatelnosti pro soutěžícího v okamžiku uzavření sázky, o jeho nevědomosti o možné výši výhry v nabízené otázce, a už vůbec možné hovořit o existenci jakéhosi *„generátoru náhody v podobě vygenerování výše výhry pomocí válců a jejich zastavení“*, jak tvrdí správní orgány (k tomu podrobně vyjádření výše). Jak bylo shora uvedeno, samotné grafické prostředí hry nemá naprosto žádný vliv na cenu otázek ani výši výher v nich a je možno hrát Vědomostní soutěž bez grafického zobrazení válců apod., pouze se zobrazováním otázek. Výše výhry je zařízením přidělena k otázce předtím, než je otázka nabídnuta soutěžícímu k uzavření sázky a tato informace je soutěžícímu spolu s informací o postavení symbolů, jak budou spjaty s další otázkou, sdělena vždy předem pod tlačítkem Info. Je tedy logicky vyloučeno, že po zmáčknutí tlačítka Otázka válce vygenerují náhodně výši výhry a že v tomto spočívá správním orgánem tvrzená náhoda apod., když se zastaví v obou krocích ve zcela shodném postavení symbolů. Taková náhoda, že by se válce zastavily vždy stejně, je matematicky zcela vyloučena. Je zcela evidentní, že válce žádnou výši výhry náhodně negenerují. Informace o nabízené výši výhry v další otázce v pořadí

pod tlačítkem Info pak následně po uzavření sázky do otázky znovu zobrazí graficky zařízení např. postavením válců při hře s vizualizací nebo prostou informací, jak uvádí správní orgán, ale jedná se již pouze o znovuzobrazení již předem pevně dané výše výhry v té které konkrétní otázce, kdy informace o výši výhry v nabízené sázce a otázce byla již předtím soutěžícímu poskytnuta skrze tlačítko Info. Pouze k tomu slouží „válce“, tedy se jedná jen o grafické pozadí. Navíc válce při nižších nabízených výhrách např. v hodnotě 2 Kč ani žádnou výhru zobrazením stejných symbolů „nevygenerují“, jak by tvrdil správní orgán, takovou výhru ani válce neumí zobrazit. Jako možnou výhru válce zobrazí až vyšší nabízené výhry v případě některých otázek, teprve tehdy zabliká pod tlačítkem Info a následně zcela shodně po použití tlačítka Otázka na soutěžícího na symbolech možná výhra v některé linii, pro její získání však musí soutěžící správně odpovědět na soutěžní otázku. Funkci tlačítka Info pak prvoinstanční orgán v rámci kontrol nezjišťoval, přestože informace o tlačítku Info a náhledu do budoucí otázky jsou žalovanému a Ministerstvu financí z Inspekční zprávy dlouhodobě velmi dobře známy z jejich úřední činnosti, má žalobce za to, že kontroly Vědomostní soutěže byly v převážné většině případů prováděny tak, aby z protokolu o kontrole nebyly zřejmé informace o tlačítku Info a o tom, že ve skutečnosti má účastník soutěže náhled na hodnotu další otázky předtím, než se rozhodne, zda zmáčkne tlačítko Přijmout „otázka“ (a tím uzavře sázku a nastane případně nenávratnost vkladu v rámci sázky do otázky, pokud bychom nenávratnost vkladu posuzovali jen a jen ve vztahu k jednotlivé otázce) anebo se na základě nabízené hodnoty výhry v další otázce soutěžící rozhodne nepokračovat, zmáčkne tlačítko Odejít, nechá si vyplatit aktuální kredit a ukončí svou snahu. Žalobce má tedy i nadále za to, že je-li hodnota výhry v další nabízené otázce v pořadí soutěžícímu v rámci náhledu skrze tlačítko Info sdělena pevnou částkou, tedy před uzavřením sázky do otázky a vložením kreditu do sázky, a soutěžící má v tento okamžik možnost sázku neuzavřít a ukončit soutěžení, tedy se rozhoduje, zda takovou sázku s předem stanovenou výší výhry uzavře či nikoliv, chybí zde náhoda nebo předem neznámá okolnost ovlivňující výši výhry v sázce a nelze o náhodě v tomto směru vůbec uvažovat. Je-li výše výhry v další nabízené otázce v pořadí vždy soutěžícímu známa po stisknutí tlačítka Info již před uzavřením sázky do otázky, pak zcela logicky nemůže být teprve následně po uzavření sázky vygenerována, přidělena náhodně dle nějakého nastaveného vzorce, generátorem náhody apod. tím, jak se např. zastaví válce poté, co soutěžící uzavře sázku do otázky a zobrazí se mu text otázky. Je možno uvést, že Vědomostní soutěži v trochu jiné verzi, bez Otázky poslední záchrany, se zabývaly Krajský soud v Ostravě v rozhodnutí č.j. 22 Af 19/2015-150 a na něj navazující rozhodnutí Nejvyššího správního soudu sp.zn. 1 As 136/2018. Za náhodu v soutěži v rámci posouzení soutěží provozovaných společností VINDARON PRO s.r.o. a v těchto rozhodnutích soudy považovaly tzv. možnost dílčí prohry, kdy i v případě správné odpovědi na soutěžní otázku mohl soutěžící např. za vklad 5 Kč vyhrát jen 1 Kč a soutěžící v soutěži tedy nevěděl, zda mu bude vygenerována otázka s vyšší hodnotou a bude mít možnost na základě správné odpovědi na soutěžní otázku vyhrát. Jinými slovy, aby nebyla přítomna náhoda ve vědomostní soutěži, musí mít soutěžící možnost na základě správné odpovědi na soutěžní otázku možnost vyhrát více, než do soutěže vložil. A tuto možnost mu zaručuje vždy minimálně Otázka poslední záchrany nebo také označená jako Poslední otázka. Otázka poslední záchrany znamená, že pokud soutěžící prohraje v rámci vědomostní soutěže svůj počáteční vklad do soutěže, pak dostává poslední možnost na základě svých znalostí získat zpět celý počáteční vklad do soutěže + 5 %. V tomto okamžiku může soutěžící soutěž ukončit a nechat si vyplatit tuto výhru a získat tak celý

vklad + 5 % jeho navýšení pouze a jen na základě svých znalostí - toto je tedy nikoliv věcí náhody či předem neznámé okolnosti ve smyslu loterijního zákona, ale je zcela v dispozici soutěžícího. Od počátku soutěže tedy soutěžící soutěží vždy minimálně o 105 % svého vkladu. Chybí zde tedy jak znak loterie - nenávratnost zaplaceného vkladu, neboť případně neúspěšný soutěžící ve vědomostní soutěži má zcela ve své dispozici možnost získání počátečního vkladu zpět, tak i náhoda, kterou soudy spatřovaly v předchozích verzích soutěže bez Otázky poslední záchrany, kde soutěžící nevěděl, zda bude mít možnost získat v soutěži více, než byl jeho vklad. Žalovaný přítomnost Otázky poslední záchrany v soutěži nezpochybňuje, v tomto směru se tedy jedná o shodné tvrzení žalobce a žalovaného. Žalovaný však přítomnost Otázky poslední záchrany, Poslední otázku vyhodnotil tak, že nemá na hru vliv, neboť dle názoru žalovaného je správnost odpovědi spíše náhodou, otázky nejsou pro „průměrného spotřebitele – hráče“ (pozn. žalobce - zákon ani jiný předpis k loteriím s termínem průměrný spotřebitel nepracují) a v případě, že se soutěžící rozhodne ukončit hru dříve, než prohraje celý svůj vklad, otázku poslední záchrany nedostane (k tomu viz body 62 - 70 rozhodnutí žalovaného).

17. S hodnocením žalovaného k otázce poslední záchrany nelze dle názoru žalobce souhlasit.
18. V první řadě na přítomnost poslední otázky a skutečnost, že bude vybírat z 10 možných odpovědí, je soutěžící opět upozorněn již před zahájením hry v pravidlech soutěže: „*V případě, že účastník soutěže za celý svůj vklad a hodnotu nezodpovězených otázek nakoupí otázky a nebude mu nabídnuta otázka, na základě které by ukončil svou účast v soutěži nebo jeho zůstatek vkladu do soutěže je menší než hodnota otázky za nejnižší cenu nebo zcela vyčerpal svůj vklad do soutěže, je Účastníkovi nabídnuta možnost poslední otázky s výběrem odpovědi z deseti možných, v hodnotě za správnou odpověď o 5 procent vyšší než byl jeho původní vklad do soutěže.*“
19. K otázce poslední záchrany žalobce navrhl v řízení k důkazu vyžádání posudku Institutu pro testování a certifikaci, a.s., Zlín, č.j. 4216012454_b založeného v řízení u Okresního soudu v Novém Jičíně sp.zn. 3 T 194/2017, kde je na str. 13 posudku uvedena i skutečnost, že je na otázku poslední záchrany soutěžící upozorněn již v pravidlech soutěže (ze strany ITC nazýváno herní plán), jak je uvedeno v předchozím odstavci. Tento důkaz žalovaný však neprovedl s odkazem, že přítomnost otázky poslední záchrany nerozporuje. K tomu žalobce k důkazu kromě částečné kopie znaleckého posudku ITC přikládá i částečnou kopii prvních dvou stran obžaloby v řízení u Okresního soudu v Novém Jičíně sp.zn. 3 T 194/2017, ze kterých je patrné, že se v bodě římská II. projednává právě období 1. 3. 2015 dále, kdy soutěže provozovala společnost GLETRAN s.r.o., a tedy posudek ITC Zlín, který na straně 13 uvádí jak informace z pravidel soutěže ohledně otázky poslední záchrany, tak i náhled tlačítka Info atd., je k posouzení věci podstatný. Žalovaný uvádí, že pokud soutěžící si např. vloží do soutěže 500 Kč a hru ukončí po ztrátě 300 Kč a otázku poslední záchrany nedostane. K tomu je nutno uvést, že soutěžící si do soutěže vkládá vklad, o který je ochoten soutěžit, a je dopředu v pravidlech soutěže upozorněn na to, že může získat minimálně 105 % tohoto vkladu. Lze tedy i s ohledem na informace v pravidlech soutěže předpokládat, že soutěžící při stanovení si výše vkladu do hry počítá s tím, že o celý tento vklad bude hrát, a výši vkladu volí tedy i s ohledem na to, že případně v případě neúspěchu bude mít možnost získat na konci hry vklad + 5 % navíc. Tím má zaručenu jak návratnost vkladu na základě jeho znalostí, tak i eliminování náhodu v tom směru, že by v průběhu soutěže nezískal na základě svých znalostí např. i s ohledem na dílčí prohry více, než byl jeho vklad do soutěže. Pokud se ale rozhodne v průběhu soutěže

soutěž ukončit se ztrátou bez využití otázky poslední záchrany, pak se v tomto směru jedná pouze o rozhodnutí soutěžícího, které zohlednit nelze. Žalovaný v rámci svého rozhodnutí tvrdí, že žalobce otázkou poslední záchrany v podstatě se snaží obejít zákon o loteriích, což není pravdou, toto hodnocení žalovaným neodpovídá skutečnosti. Celá soutěž je od počátku postavena jako soutěž vědomostní, s informací o vědomostní soutěži do hry vstupuje i soutěžící a stejně tak otázka poslední záchrany je vědomostním prvkem v soutěži, který byl do soutěže vložen jednak k vyloučení nenávratnosti vkladu a jednak k vyloučení náhody v tom směru, že soutěžící nedostane v průběhu soutěže možnost vyhrát, získat více než byl jeho vklad do soutěže na základě správné odpovědi na soutěžní otázku. Nejedná se o situaci, kdy by podobný vědomostní prvek byl vložen např. do klasického výherního automatu nebo něco podobného. I z tohoto důvodu, že se jedná o vědomostní soutěž, jsou pak zcela liché veškeré úvahy žalovaného o tom, že nikdo nemůže znát odpověď na všechny soutěžní otázky a tedy je správná odpověď na otázku poslední záchrany otázkou spíše náhody než znalostí. S tímto nelze souhlasit. Soutěžící od počátku soutěže ví o tom, že hraje vědomostní soutěž, a je na rozhodnutí každého soutěžícího, aby zvážil své znalosti x riziko prohry ve vědomostní soutěži atd. Vše co může soutěžící ovlivnit svým jednáním, znalostmi, dovednostmi apod. nelze považovat za náhodu nebo předem neznámou okolnost. K tomu lze odkázat např. na dřívější rozhodnutí Nejvyššího správního soudu sp.zn. 9 Afs 150/2013. Úvahy správního orgánu o tom, že otázky jsou příliš složité a nejsou pro průměrného spotřebitele, jsou zcela liché. Otázky poslední záchrany jsou čerpány z veřejně dostupných zdrojů, mimo jiné např. Wikipedie a dalších databází, ve všech možných oborech jako je historie, umění hudební i filmové, sport, literatura, politika apod. Je vždy na každém soutěžícím, aby zvážil své znalosti a jejich úroveň před vstupem do soutěže. Nelze si představit, že otázky by měly být správními orgány „kádrovány“, zda ještě odpovídají průměrnému spotřebiteli nebo již ne. Není ani zřejmé, co je myšleno oním průměrným spotřebitelem ve vztahu k loteriijnímu zákonu, zda člověk se základním vzděláním, maturitou, vyšším odborným vzděláním apod., stejně tak věkově, např. člověk vyzrálejší a starší 25 let apod. Bohužel právě díky „nedbalosti“ správních orgánů v této věci, kde v rámci několika set kontrol byla otázka poslední záchrany „zjištěna“ pouze ve třech případech se žalovaný odkazem na tyto tři otázky navodit dojem, že se jedná o otázky mimo všeobecný rozhled, mimořádně těžké atd., což není pravdou. Otázky jsou voleny ze všeobecného přehledu, historie, umění, politiky atd. a jednoduše odpovědi na ně dohledatelné ve veřejně přístupných databázích vědomostní na internetu. K otázkám „zjištěným“ správním orgánem, se kterými pracuje žalovaný v rozhodnutí v této věci, lze uvést, že:

- „*Ve který den skončila II. světová válka?*“, je otázka ze světové historie
- „*Kdo režíroval film Pulp fiction?*“, je asi nejznámější a dnes již v podstatě kultovní film známého režiséra Quentina Tarantina
- „*Z čeho je postaveno termitiště?*“ je snad jednou z nejběžnějších otázek z přírodopisu.

Dále je v databázi např. otázka „*Bitva u Midway proběhla v roce?*“, tedy opět otázka ze světové historie, apod.

20. Bohužel větší přehled o obsahu otázek není dle žalobce v řízení možné uvést právě pro nedbalost správních orgánů při zjišťování skutkového stavu věci, kde v rámci kontrol podle předem připraveného scénáře finanční úřady odehrály 1, max. 2 otázky, soutěž ukončily a nic dalšího neověřovaly. Na otázku poslední záchrany byly finanční úřady

upozorněny v Pravidlech soutěže, přesto tuto skutečnost neověřovaly. Porušení § 2 správního řádu ze strany finančních orgánů o nutnosti zjištění skutkového stavu bez důvodných pochybností je zcela zjevné a tuto otázku je tedy v případě pochybností v souladu s judikaturou i Ústavního soudu nutno hodnotit ve prospěch žalobce. Úvahy a závěry správních orgánů provedené na základě několikaminutové kontroly internetových zařízení, odehrání 1 - 2 otázek na zařízení někde v baru apod. nemohou být akceptovány z hlediska závěru, že skutkový stav byl zjištěn maximálně objektivně pro jeho právní posouzení. Délka časového intervalu pro odpověď 10 sekund pak je nastavena zcela záměrně takto, kdy umožňuje přečtení otázky během 2-3 sekund a pokud soutěžící zná správnou odpověď, pak za zbývajících 7 sekund bez problémů vybere a zvolí na obrazovce tu správnou. Kratší časový interval by možný nebyl, to bylo pečlivě tvůrcem soutěže zkoušeno, stejně tak delší časové intervaly již při rychlosti dnešních „chytrých“ telefonů a datových tarifů umožňovaly si správnou odpověď velmi rychle najít na internetu [a] pak „zvolit“ v soutěži tu správnou. Tvrzení žalovaného, že interval 10 sekund vylučuje výběr správné odpovědi a volba odpovědi je otázkou náhody, je zcela nesprávné. Soutěžící buďto zná odpověď na soutěžní otázku a pak není problém ji v daném časovém intervalu zvolit, nebo odpověď nezná, ale pak to není o náhodě, ale o neznalosti soutěžícího. Žalobce netvrdí a nikdy netvrdil, že otázky poslední záchrany jsou jednoduché, triviální, naopak žalovaný má zřejmě představu, že do těchto soutěží by byly odpovídající otázky pouze typu „Jakou barvu má bílý kůň?“ nebo něco podobného. Znovu lze zopakovat, že se jedná o vědomostní soutěž a každý soutěžící se rozhoduje o vstupu do soutěže sám, při znalosti úrovně svých vědomostí apod. Pro někoho bude ta která otázka triviální, pro někoho složitá a nikdy o dané věci ani neslyšel, ale v tomto směru se jedná o znalosti každého soutěžícího, tedy věc, kterou má ve své dispozici jen a jen soutěžící. Žalobce má tedy za to, že přítomnost Otázky poslední záchrany má za následek jak absenci nenávratnosti vkladu, který může soutěžící získat zpět na základě svých znalostí, tak i absenci náhody, která byla přítomna např. v předchozích soutěžích provozovaných společností VINDARON PRO s.r.o., když soutěžící hraje od počátku hry vždy minimálně od 105 % svého vkladu do soutěže. Posouzení soutěže žalovaným a prvoinstančním orgánem jako loterie je tedy nezákonné a toto právní hodnocení neodpovídá skutečnému stavu věci. Pro případ, že by z jakéhokoliv důvodu žalovaný začal po podání této žaloby zpochybňovat přítomnost Otázky poslední záchrany, pak žalobce z důvodu procesní jistoty navrhuje k důkazu vyžádání posudku Institutu pro testování a certifikaci, a.s., Zlín, č.j. 4216012454_b založeného v řízení u Okresního soudu v Novém Jičíně sp.zn. 3 T 194/2017, kde je na str. 13 posudku uvedena i skutečnost, že je na otázku poslední záchrany soutěžící upozorněn již v pravidlech soutěže (ze strany ITC nazýváno herní plán), jak je uvedeno v předchozím odstavci. K tomu žalobce k důkazu kromě částečné kopie znaleckého posudku ITC přikládá i částečnou kopii prvních dvou stran obžaloby v řízení u Okresního soudu v Novém Jičíně sp.zn. 3 T 194/2017, ze kterých je patrné, že se v bodě římská II. projednává právě období od 1. 3. 2015 dále, kdy soutěže provozovala společnost GLETRAN s.r.o. posudek ITC Zlín zpracovaný Ing. P. potvrzuje přítomnost Poslední otázky v soutěži a na straně 13 uvádí jak informace z pravidel soutěže ohledně otázky poslední záchrany, tak i náhled tlačítka Info atd.

III.

Vyjádření žalovaného k žalobě

21. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. Ve vyjádření k žalobě nejprve zdůraznil, že je v této

věci zavázán právním názorem vyjádřeným v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 11. 2019, sp.zn. 9 As 120/2018, kterým bylo mimo jiného zrušeno původní rozhodnutí o odvolání a věc vrácena žalovanému k dalšímu řízení. Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku uvedl, že rozhodnutí, kterým byla žalobci uložena pokuta podle § 48 odst. 1 písm. c) zákona o loteriích, není rozhodnutím o předběžné otázce, kterým by byl žalovaný ve smyslu § 57 odst. 3 správního řádu vázán. Správní orgány proto byly v řízení podle § 48 odst. 7 loterijního zákona povinny posoudit samostatně otázku, zda v projednávané věci byla či nebyla provozována loterie či jiná podobná hra bez povolení Ministerstva financí. Přitom ale není nutno trvat na požadavku, aby se správní orgány vypořádávaly opakovaně podrobně s totožnými námitkami vůči stejným skutkovým zjištěním. Ztotožní-li se správní orgán s právním názorem vysloveným již v dřívějším rozhodnutí, lze připustit, aby orgán rozhodující jako druhý v pořadí vypořádal uplatněné námitky tak, že převezme adekvátní část argumentace prvního rozhodnutí a ve vztahu ke konkrétní námitce na něj poukáže. Jde o situaci, kdy správní orgán s právním názorem dříve vyjádřeným souzní a z důvodu procesní hospodárnosti neopakuje již jednou vyřčené.

22. K otázce *prekluze* žalovaný uvedl následující.
23. Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 11. 2019, sp.zn. 9 As 120/2018, vyplývá, že řízení o uložení pokuty za provozování nelegální loterie [§ 48 odst. 1 písm. c) zákona o loteriích] a řízení o vydání výnosu z loterie provozované bez povolení (§ 48 odst. 7 zákona o loteriích) jsou samostatná řízení, zakončená samostatnými rozhodnutími. V obou případech se jedná o rozhodnutí, na jejichž základě je subjektu uložena povinnost. Cílem každého z ustanovení je ochrana jiného právem chráněného zájmu. V prve uvedeném případě je cílem finančně potrestat osobu, která se deliktu dopustila, má tedy sankční charakter. V případě druhém je smyslem odvést finanční prostředky v tom rozsahu, ve kterém byly získány protiprávní činností, do státního rozpočtu a znemožnit tím jejich legalizaci soukromoprávními subjekty, patrný je tedy reparační charakter normy. Uložení pokuty a uložení povinnosti odvést výnos jsou nejen svým označením, ale i svým účelem dva odlišné instituty a odlišně je proto třeba také posuzovat běh prekluzivní lhůty u obou těchto institutů. Je zřejmé, že v § 48 odst. 7 zákona o loteriích chybí výslovná úprava prekluzivní lhůty. Je tedy otázkou, zda a na základě kterého zákonného ustanovení může k prekluzi práva stanovit povinnost odvodu nelegálně provozované loterie dojít. Podle žalovaného je názor žalobce, že je třeba v dané věci aplikovat § 48 odst. 3 zákona o loteriích, nesprávný. Tento jeho názor je značně zjednodušující a absolutně nezohledňuje koncepci a smysl odvodu výnosu nelegálně provozované loterie. Na uvedenou věc nelze bez dalšího aplikovat lhůtu zakotvenou v § 48 odst. 3 zákona o loteriích. Lhůta podle § 48 odst. 3 [zákona o loteriích] je v uvedeném zákoně vymezená jako „*lhůta pro uložení pokuty*“ a takto je třeba ji dle žalovaného také vnímat. To, aby se obě lhůty zcela překrývaly a správní orgán již neměl po uplynutí lhůty pro uložení pokuty (tedy ve lhůtě jednoho roku ode dne, kdy se orgán oprávněný k uložení pokuty o porušení povinností nebo ztrátě oprávnění dověděl) možnost rozhodnout o uložení povinnosti odvést nelegálně získané finanční prostředky do státního rozpočtu, nepochybně nebyl záměr zákonodárce. I v nyní řešeném případě je zde zcela zřejmý společenský zájem na tom, aby případné výnosy z protiprávní činnosti (provozování loterie bez povolení) nebyly ponechány pachatelům správního deliktu a aby bylo možné rozhodnout o jejich odvodu do státního rozpočtu, a to i po uplynutí lhůty, ve které je dle § 48 odst. 3 zákona o loteriích možné uložit pokutu. Nelze rovněž odhlédnout od skutečnosti, že správní orgán

před tím, než rozhodne, že výnos loterie provozované bez povolení ministerstva bude v plné výši odveden do státního rozpočtu, musí zjišťovat nejen to, zda došlo k provozování loterie bez povolení ministerstva [což je skutečnost dostačující pro uložení pokuty podle § 48 odst. 1 písm. c) zákona o loteriích], ale rovněž zda a v jaké výši plynuly z takového nelegálního provozování loterie finanční prostředky (tato skutečnost naopak není pro samotné konstatování provozování loterie bez povolení ministerstva podstatná - pokutu za provozování loterie bez povolení lze uložit teoreticky i v případě, kdy by z jejího nelegálního provozování žádný výnos neplynul nebo by byl „provozovatel“ tzv. v minusu). Je tedy zřejmé, že rozhodnutí o odvodu výnosu nelegálně provozované loterie je logicky navázáno na okamžik, kdy je v předchozím řízení postaveno najisto, že došlo k provozování loterie bez povolení, tedy na okamžik právní moci rozhodnutí o správním deliktu. Žalovaný v této souvislosti odkazuje na § 41h odst. 3 zákona o loteriích, podle kterého se při správě odvodu z loterií a jiných podobných her postupuje podle daňového řádu. Podle žalovaného je nutné vztáhnout toto ustanovení také na odvod výnosu z loterie nebo jiné podobné hry provozované bez povolení (§ 48 odst. 7 zákona o loteriích), neboť odvod výnosu dle § 48 odst. 7 zákona o loteriích je de facto 100% odvodem z loterií provozovaných bez povolení. V kombinaci s § 2 odst. 1 a odst. 3 písm. b) daňového řádu a § 148 odst. 1 daňového řádu je proto žalovaný toho názoru, že možnost uložit žalobci odvod výnosu do státního rozpočtu nepřekludovala. Žalovaný má s ohledem na výše uvedené za to, že uplynutím lhůty pro uložení sankce dle § 48 odst. 3 zákona o loteriích nezaniká současně právo správního orgánu rozhodnout, že výnos loterie provozované bez povolení, které by bylo oprávněno vydat Ministerstvo financí, bude odveden do státního rozpočtu České republiky.

24. Ohledně *náhody v podobě válcové hry a generování výše výhry na válcích* žalovaný konstatoval, že dostal požadavku Nejvyššího správního soudu vyslovenému v rozsudku sp.zn. 9 As 120/2018 a v nyní žalobou napadeném rozhodnutí posoudil v řízení podle § 48 odst. 7 loterijního zákona samostatně otázku, zda v projednávané věci byla či nebyla provozována loterie či jiná podobná hra bez povolení Ministerstva financí. Na základě skutkových zjištění a důkazních prostředků dospěl žalovaný k závěru, že loterie byla provozována v rozporu se zákonem, a byl tedy oprávněn vydat rozhodnutí, že výnos z loterie provozované bez povolení bude odveden do státního rozpočtu České republiky. V podrobnostech žalovaný odkazuje na žalobou napadené rozhodnutí. Nadto žalovaný uvádí, že žalobce nyní v žalobě namítá jiné skutečnosti, než namítal v odvolání. Přesto žalovaný ve věci náhody v podobě válcové hry a generování výše výhry na válcích odkazuje na konstantní judikaturu krajských soudů, tak i Nejvyššího správního soudu. V rozsudku ze dne 17. 10. 2018, č.j. 1 As 136/2018-32, zabývajícím se přítomností prvku náhody u kvízomatů společnosti Verdex sp. z o. o., tedy kvízomatů stejného typu jako v posuzované věci, Nejvyšší správní soud uzavřel, že „pro posouzení přítomnosti prvku náhody podle § 1 odst. 2 zákona č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách je rozhodující, jaký je průběh hry z pohledu jejího účastníka, tedy zda je při hraní přítomna nějaká jemu neznámá okolnost, kterou nemůže ovlivnit a která má vliv na výhru nebo prohru. U posuzovaných technických zařízení typu vědomostní kvíz („kvízomatů“) spočívá prvek náhody v přidělování hodnot jednotlivým otázkám. I přes správnou odpověď na položenou otázku může totiž dojít k prohře, neboť přidělená hodnota otázky může být nižší než sázka na tuto otázku. Na tento závěr nemá vliv skutečnost, že hráč může před učiněním sázky na jednotlivou otázku nahlédnout dopředu na její hodnotu a hru případně ukončit.“. Podle názoru žalovaného tak Nejvyšší správní soud zodpověděl všechny námitky, které žalobce se závěrem o

přítomnosti prvku náhody spojuje. Ve vztahu k námitce nehodnocení, resp. nesprávného hodnocení přítomnosti tlačítka „info“, jeho funkce a použití, žalovaný uvádí, že pro závěr, že funkce tlačítka „info“ nevylučuje znak náhody, je stěžejní samotný princip žalobcem provozovaných kvízomatů, totiž že otázce může být přidělena výhra nižší, než je sázka, takže soutěžící i v případě správné odpovědi prohrává. Motivací k další hře je tak nikoliv náhled na hodnotu výhry spojené s bezprostředně další otázkou, ale naděje, že v některém z dalších kol přijde otázka spojená s vysokou výhrou. Stejně tak uzavřel i Nejvyšší správní soud, když ve svém rozsudku č.j. 1 As 136/2018-32 uvedl, že pro posouzení náhody je podstatné, že *„hráči je takto odhalena hodnota pouze nejbližší následující otázky, nikoliv otázek dalších (hodnota je odhalována postupně vždy ve vztahu ke každé otázce); hráči tedy i přes plnou vědomost aktuální dílčí prohry jsou motivováni k pokračování ve hře onou neznámou okolností – hodnotou dalších (budoucích) otázek. Nebýt náhodného přidělování hodnot otázkám, nebylo by reálné ani dosažení výhry. Co se týče možnosti vystoupit ze hry po odhalení hodnoty následující otázky, jde o okolnost, která se spíše vztahuje k posouzení prvku dobrovolnosti účasti na hře, nikoliv prvku náhody.“*

25. K tomu, že žalobce dále ve své žalobě uvedl, že ve správním řízení navrhl znalecký posudek Mgr. M.L., který zařízení se soutěží a její funkce velmi detailně zpracoval, žalovaný odkázal na rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 14. 11. 2018, sp.zn. 22 Af 83/2017, ve kterém soud uvedl, že závěry předloženého posudku Mgr. L. k dalšímu popisu průběhu hry a fungování technického zařízení, které otázky generuje, na uvedeném nemohou nic změnit; irrelevantní je rovněž, zda žalovaný tyto důkazy považoval za vztahující se k posuzovaným zařízením, či nikoliv. Totéž se podle žalovaného týká také návrhu na provedení důkazu protokolem o výsledku znalce Ing. P. (z řízení, které je vedeno u Okresního soudu v Novém Jičíně sp.zn. 3 T 194/2017). Žalovaný k výše uvedenému dodává, že správní orgán potažmo i žalovaný jsou orgány odborně zaměřené, a disponují odbornými znalostmi potřebnými k posouzení skutkového stavu tak, jak bylo stanoveno zákonem. Žalovaný uvádí, že stejný názor lze shledat i v rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 8. 3. 2018, č.j. 22 Af 19/2015-150, jenž uvedl, že *„úřední osoby Specializovaného finančního úřadu provozující dozor nad loteriemi a jinými podobnými hrami jsou schopny v případě hry určené běžné veřejnosti samy posoudit, zda je hra založena pouze na vědomostech nebo je zde obsažen i princip náhody, není přitom třeba se zabývat softwarem či dokonce hardwarem posuzovaného zařízení“*.
26. Stran *nenávratnosti zaplaceného vkladu* žalovaný uvedl, že ve vztahu k možnosti ukončit hru po odhalení hodnoty následující otázky je třeba konstatovat, že jde o okolnost, která se vztahuje spíše k posouzení prvku dobrovolnosti účasti na hře, nikoli prvku náhody, jak ostatně již uvedl Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 17. 10. 2018, č.j. 1 As 136/2018-32. Možnost takového postupu totiž jednak nic nemění na tom, že hodnota je otázce přidělována zcela náhodně, bez možnosti ovlivnění procesu přidělení hodnoty. Podstatné pak je, že hráči je takto odhalena hodnota nejbližší následující otázky, nikoli otázek dalších (hodnota je odhalována postupně vždy ve vztahu ke každé otázce); hráči tedy i přes plnou vědomost aktuální dílčí prohry jsou motivováni k pokračování ve hře onou neznámou okolností – hodnotou dalších (budoucích) otázek. Žalovaný dále konstatuje, že k sázce na TZ QUIZ nedojde tím, že účastník soutěže (hráč) vloží do TZ QUIZ finanční prostředky, ale až účastník soutěže potvrdí tlačítkem „Otázka“ zahájení jednotlivé hry. Od okamžiku potvrzení tlačítka „Otázka“ však již účastník soutěže nemůže dosáhnout návratnosti vkladu. Lze shrnout, že u TZ QUIZ provozovaných žalobcem je prvek vkladu, jehož návratnost se nezaručuje, naplněn. V případech, kdy se na výhře nebo

prohře jednoznačně podílí jistá míra náhody zároveň i s jistým prvkem znalostním, pak nelze jednoznačně usuzovat, že náhoda je v obecné rovině věcí marginální. Celý proces je nutno individuálně posuzovat ve vzájemných souvislostech v rámci jednotlivých případů, a to i s ohledem na potenciální společenskou nebezpečnost. Podmínka náhody je splněna ve všech případech, kde o výhře nebo prohře rozhoduje náhoda nebo předem neznámá okolnost, kterou účastník hry nemá objektivní možnost žádným způsobem ovlivnit, předvídat na základě zkušeností či veřejně dostupných informací, ani ji zjistit pomocí matematického vzorce. Podmínka náhody není splněna tam, kde o výhře či prohře v převážné míře rozhoduje schopnost, vlastnost či výkonnost účastníka hry, pokud v takové hře hraje náhoda žádnou nebo jen vskutku nepatrnou roli. Zákon o loteriích nikterak nevymezuje, jaké procento náhody musí být ve hře zastoupeno, aby ještě šlo o loterii nebo jinou podobnou hru. Není tedy stanoveno, zda míra náhody se má vyskytovat v převažující nebo v podstatné míře. Náhoda však musí být ve hře přítomna, a to v míře nezanedbatelné. V tomto případě o výhře či prohře rozhoduje náhoda ve zcela nezanedbatelné míře, neboť nebyť požadovaného a zároveň náhodně generovaného postavení symbolů na válkách (promítajícího se do výše dílčí výhry či prohry), nebylo by reálné dosažení výhry v kontextu § 1 odst. 2 zákona o loteriích. Ve vztahu k tzv. „*otázce poslední záchrany*“ žalovaný odkazuje na body [46] – [53] žalobou napadeného rozhodnutí, ale zejména odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 4. 2020, sp.zn. 1 As 429/2019, kde se soud s tímto „*mechanismem*“ již podrobně vypořádal a kde se kromě fungování zabývá soud také charakterem tzv. „*otázky poslední záchrany*“.

27. Žalovaný uzavřel, že vzhledem k výše uvedenému trvá na názoru, že v daném případě bylo postupováno zcela v souladu se zákonem. Má za to, že je zcela nepochybné, že nedošlo k vydání nezákonného rozhodnutí, jak tvrdí žalobce.

IV.

Posouzení věci soudem

28. Vzhledem k tomu, že žalovaný souhlasil s projednáním věci bez jednání a žalobce ve lhůtě dvou týdnů od doručení výzvy předsedy senátu nevyjádřil nesouhlas s projednáním věci bez jednání, ač byl poučen o tom, že v takovém případě se bude mít za to, že souhlas je udělen, rozhodl soud v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“), o věci samé bez jednání.
29. V souladu s § 75 odst. 1, 2 s.ř.s. vycházel soud při přezkoumání napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, a napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů uplatněných v žalobě.

A.

30. Soud neshledal důvodnou námitku prekluze.
31. Obdobnou situací se zabýval Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 3. 12. 2020, č.j. 7 As 151/2020 - 23 (rozsudky Nejvyššího správního soudu jsou dostupné na www.nssoud.cz).
32. Nejvyšší správní soud dospěl k následujícím závěrům, se kterými se soud zcela ztotožňuje.
33. „*Přestože uložení povinnosti odvodu výnosu z nelegální loterie může nepochybně dotčený subjekt vnímat jako trest, jeho funkce je na rozdíl od uložení pokuty primárně reparační. Tento odvod je pak dle § 48 odst. 7 zákona o loteriích příjmem státního rozpočtu. V ustanoveních § 41 - 41i přitom zákon o loteriích upravuje odvody z loterie a jiných podobných her. Jedná se o*

loterie a hry, jež jsou v souladu se zákonem povoleny. Tyto odvody jsou příjmem státního rozpočtu a rozpočtů obcí, přičemž ve smyslu ustanovení § 2 odst. 2 daňového řádu se tak jedná o příjem veřejného rozpočtu. V ustanovení § 41h odst. 3 zákona o loteriích stanoví, že se při správě odvodu z loterií a jiných podobných her postupuje podle daňového řádu. Odvod z loterie a jiných podobných her je pak ve smyslu ustanovení § 2 odst. 3 písm. b) daňového řádu daní.

34. Nejvyšší správní soud proto dospěl k závěru, že povinnost odvodu výnosu z nezákonné loterie a podobných her má svou povahou mnohem blíže k výše uvedeným odvodům z loterie a jiných podobných her dle § 41 a násl. zákona o loteriích, než k pokutě ukládané dle § 48 odst. 1 téhož zákona. Oba odvody jsou příjmem veřejného rozpočtu, a přestože je jejich výše stanovena odlišně (v případě nelegální loterie je odvod vyšší), je při jejím určování nezbytné zjišťovat obdobný okruh skutečností, a to především úhrn vsazených částek.
35. V případě, že by bylo analogicky v otázce prekluzivní lhůty pro povinnost odvodu výnosu z nelegální loterie do státního rozpočtu postupováno dle § 48 odst. 3 zákona o loteriích, dostal by se de facto ve vztahu k časovým i dalším podmínkám pro uložení tohoto odvodu do výhodnějšího postavení subjekt, který provozuje loterii a jiné podobné hry nezákonně, oproti subjektu, jemuž plyne povinnost provedení odvodu ze zákonně provozovaných loterií a obdobných her. Takový rozdílný postup však nelze připustit, resp. platná právní úprava pro takový závěr neposkytuje a stěžít může poskytovat oporu.
36. Pro úplnost lze doplnit, že v nové úpravě provedené zákonem č. 186/2016 Sb., o hazardních hrách, a zákonem č. 187/2016 Sb., o dani z hazardních her, byly odvody z loterie nahrazeny daní z hazardních her a povinnost zaplatit tuto daň je stanovena bez ohledu na to, zda je provozovaná hazardní hra řádně povolená, ohlášená či nikoliv.
37. Nejvyšší správní soud proto dospěl k závěru, že pro určení lhůty ke stanovení povinnosti odvodu výnosu nelegální loterie je třeba analogicky postupovat dle § 41h odst. 3 zákona o loteriích, jenž odkazuje na daňový řád a nikoli podle § 48 odst. 3 zákona, který se uplatní výlučně v řízení o pokutách.
38. Lhůta pro stanovení daně je upravena v ustanovení § 148 daňového řádu. Podle odstavce 1 tohoto ustanovení nelze daň stanovit po uplynutí lhůty pro stanovení daně, která činí 3 roky. Lhůta pro stanovení daně počne běžet dnem, v němž uplynula lhůta pro podání řádného daňového tvrzení, nebo v němž se stala daň splatnou, aniž by zde byla současně povinnost podat řádné daňové tvrzení. Dle odstavce 5 téhož ustanovení nejpozději lhůta pro stanovení daně končí uplynutím 10 let od jejího počátku.”
39. V případě žalobce bylo třeba postupovat podle § 148 daňového řádu, nikoli podle § 48 odst. 3 zákona o loteriích. K prekluzi z důvodu nedodržení lhůty podle § 48 odst. 3 zákona o loteriích tak dojít nemohlo.

B.

40. Soud neshledal důvodnými ani zbylé žalobní námitky.

1.

41. Nejprve je vhodné upozornit na to, že v případě žalobce byly předchozí rozsudek a předchozí napadené rozhodnutí zrušeny rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 11. 2019, č.j. 9 As 120/2018 - 38. V tomto rozsudku Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že „správní orgány byly v řízení podle § 48 odst. 7 loterijního zákona oprávněny (a povinny) posoudit samostatně otázku, zda v projednávané věci byla či nebyla provozována

loterie či jiná podobná hra bez povolení, které by bylo oprávněno vydat Ministerstvo financí. Jak již bylo shora zmíněno, podkladem pro obě rozhodnutí budou zpravidla stejná či obdobná skutková zjištění. S ohledem na zásadu ekonomie řízení (§ 6 odst. 2 správního řádu) však není nutno trvat na požadavku, aby se správní orgány či soud vypořádávaly opakovaně podrobně s totožnými námitkami vůči skutkovým zjištěním. Ztotožní-li se správní orgán či soud s právním názorem vysloveným již v dřívějším rozhodnutí, lze připustit, aby orgán rozhodující jako druhý v pořadí vypořádal uplatněné námitky tak, že převeze adekvátní část argumentace prvního rozhodnutí a ve vztahu ke konkrétní námitce na něj poukáže. Nutno zdůraznit, že nejde o situaci, kdy by byl správní orgán takovým právním názorem ve smyslu § 57 odst. 3 správního řádu vázán. Jde o situaci, kdy správní orgán s právním názorem dříve vyjádřeným souzní a z důvodu procesní hospodárnosti neopakuje již jednou vyččené. Odůvodnění procesně staršího rozhodnutí tak může být i přípustným důkazem, správní orgán však bez dalšího nezavazuje (obdobně viz rozhodnutí NSS ze dne 5. 6. 2013, č. j. 6 Ads 163/2012 - 24). Pro úplnost kasační soud uvádí, že námitky, které v procesně starším rozhodnutí řešeny nebyly, je nutno v celém rozsahu přezkoumatelným způsobem v novějším rozhodnutí vypořádat. Nejvyšší správní soud tak uzavírá, že rozhodnutí, kterým byla stěžovateli uložena pokuta podle § 48 odst. 1 písm. c) zákona o loteriích, není rozhodnutím o předběžné otázce, kterým by byl žalovaný ve smyslu § 57 odst. 3 správního řádu vázán, a to bez ohledu na jeho případnou právní moc.”

42. Jak vyplývá z odůvodnění napadeného rozhodnutí, žalovaný se v intencích shora uvedených závěrů Nejvyššího správního soudu věcně zabýval odvolacími námitkami žalobce.

2.

43. Předně je nezbytné uvést, že otázkou povahy předmětné hry se soud zabýval již v rozsudku ze dne 30. 11. 2017, č.j. 57 Af 23/2016-72. Na svých závěrech soud nemá důvod cokoli měnit. Krajský soud v Plzni v tomto rozsudku dospěl k následujícím závěrům.
44. „Mezi účastníky je sporné, zda správní orgány posoudily zjištěný skutkový stav v souladu s § 4 odst. 3 zákona o loteriích, když žalobce označily za provozovatele předmětných TZ KVÍZ a zda je žalobce fyzickou osobou, která ve smyslu § 48 odst. 1 písm. c) zákona o loteriích bez povolení, které by bylo oprávněno vydat MF, provozovala nebo organizovala v označeném období loterii nebo jinou podobnou hru.
45. K vyřešení této otázky je nejprve nutno posoudit, zda se v případě TZ KVÍZ jedná o zařízení sloužící k provozování loterií a jiných podobných her podle zákona o loteriích. Nejedná se o otázku okrajovou, jak namítá žalobce, ale o otázku zásadní, neboť bez jejího kladného zodpovězení by nebylo možné postupovat podle zákona o loteriích. Této otázce se proto zcela správně věnoval prvostupňový správní orgán a následně i žalovaný. Oba správní orgány dospěly ke shodnému závěru, že se v případě TZ KVÍZ, stejně jako v případě výherních hracích přístrojů (dále jen „VHP“) a funkčně nedělitelných centrálních loterních systémů, resp. koncových interaktivních videoloterních terminálů (dále jen „IVT“), jedná o zařízení sloužící ke stejnému účelu, k provozování loterií a jiných podobných her prostřednictvím elektronických zařízení.
46. Podle § 1 odst. 1 zákona o loteriích: „Provozování loterií a jiných podobných her je zakázáno, s výjimkou případů stanovených tímto zákonem. Účelem tohoto zákona je vymezit rámec pro zákonem povolené podnikání v oblasti loterií a jiných podobných her a pro jejich provozování, přispět k ochraně osob, které se účastní loterií a jiných podobných her, a k omezení společenských rizik této účasti.“ Dle tohoto ustanovení zákona o

loteriích je provozování loterií a jiných podobných her zakázáno, s výjimkou případů stanovených tímto zákonem. Provozování loterií a jiných podobných her je tak možné jen v případech, kdy to zákon povoluje.

47. Podle § 1 odst. 2 zákona o loteriích: „Loterií nebo jinou podobnou hrou se rozumí hra, jíž se účastní dobrovolně každá fyzická osoba, která zaplatí vklad (sázku), jehož návratnost se účastníkovi nezaručuje. O výhře nebo prohře rozhoduje náhoda nebo předem neznámá okolnost nebo událost uvedená provozovatelem v předem stanovených herních podmínkách (dále jen "herní plán"). Nezáleží přitom na tom, provádí-li se hra pomocí mechanických, elektronickomechanických, elektronických nebo obdobných zařízení.“ Loterií nebo jinou podobnou hrou je dle tohoto ustanovení hra, které se dobrovolně účastní fyzická osoba, která zaplatí vklad (sázku). Podle § 1 odst. 8 věty první zákona o loteriích: „Účastníkem loterie nebo jiné podobné hry (dále jen „sázející“) může být jen fyzická osoba, která dovršila 18 let věku a která v souladu s herním plánem uhradí vklad (sázku) provozovateli předem, a to v hotovosti nebo bezhotovostně.“ O výhře nebo prohře rozhoduje náhoda nebo předem neznámá okolnost uvedená provozovatelem v předem stanoveném herním plánu. Výhra spočívá ve faktickém získání peněžité (nebo nepeněžité) výhry. Prohra spočívá v tom, že není vrácen vklad. Podle § 1 odst. 3 zákona o loteriích: „Okolnost, jež určuje výhru (výsledek slosování, sportovního utkání, dostihů, závodů a jiné budoucí události), nesmí být nikomu předem známa a musí být takového druhu, aby nemohla být provozovatelem nebo sázejícím ovlivněna.“ Náhoda je dle uvedeného ustanovení proces zahrnující okolnosti určující výhru, které není možné ovlivnit, a to ani sázejícím ani provozovatelem. Definičními znaky loterií nebo jiných podobných her tak jsou dobrovolnost, vklad, náhoda, výhra nebo prohra.
48. V § 2 zákona o loteriích je uvedeno, které hry jsou loteremi nebo jinými podobnými hrami. Jejich výčet je uvozen slovem „zejména“. To znamená, že pod písmeny a) až n) tohoto ustanovení nejsou uvedeny všechny hry, které lze označit jako loterie nebo jiné podobné hry. Proto je nutno případnou konkrétní hru posoudit na základě definičních znaků stanovených v § 1 odst. 2 zákona o loteriích, jak jsou výše uvedeny. Pokud jsou v případě konkrétní posuzované hry naplněny definiční znaky loterie nebo jiné podobné hry, pak ji není možné ve smyslu § 4 odst. 1 zákona o loteriích provozovat bez povolení vydaného příslušným orgánem.
49. Prvostupňový správní orgán popsál v odůvodnění prvostupňového rozhodnutí na základě svých kontrolních zjištění předmětná TŽ KVÍZ, na nichž byla nabízena v provozovnách žalobce posuzovaná hra „VĚDOMOSTNÍ SOUTĚŽ“, s tím, že jednotlivá technická zařízení nejsou vizuálně zcela totožná, ale co do základních funkčních charakteristik jsou shodná. Popsal rovněž, jak probíhá hra na těchto technických zařízeních. Po vložení finanční částky se tato v plné výši připsala do kreditu (1 Kč = 1 kredit). Na monitoru se zobrazila informace: „PRO ÚČAST V SOUTĚŽI MUSÍŠ SOUHLASIT S PRAVIDLY“. Pro možnost účasti na hře bylo nutné stisknout tlačítko „OK“. Pod textem s pravidly se nabízely možnosti (červeně podbarvená volba „Odejít“, oranžová volba „Nesouhlasím“ a zelená volba „Souhlasím“). Stisknutím zeleného tlačítka byl udělen souhlas s pravidly. Na monitoru se dále objevila hlavní nabídka, která obsahovala celkem 6 položek: PRAVIDLA/INSTRUKCE; OTÁZKOVÁ SOUTĚŽ; OTÁZKOVÁ SOUTĚŽ s vizualizací; OBRÁZKOVÁ SOUTĚŽ; VYBRAT CENU; BANKA OTÁZEK.
50. Konkrétně pak popsál, že po vstoupení do části „OTÁZKOVÁ SOUTĚŽ s vizualizací“ je nabízeno šest typů tzv. „válcových her“ (v některých případech bylo nabízeno na několika

záložkách v součtu cca 16 her), kdy se při výběru konkrétní hry zobrazí grafická vizualizace minimálně tří herních válců. Na jednotlivých válcích jsou zobrazeny nejrůznější symboly - např. ovoce, čísla a jiné symboly společně s otazníky. Po zvolení výše sázky (od 5,- Kč zpravidla do 100,- Kč) je hra uskutečněna tak, že po zmáčknutí tlačítka „OTÁZKA“ dojde k odečtení sázky z kreditu, poté proběhne vizualizace roztočení válců, zobrazí se otázka a hodnota otázky. Na otázku je možno odpovědět stisknutím tlačítka „ANO“ či „NE“. Po jejím správném zodpovězení se zobrazí text „GRATULUJEME SPRÁVNÁ ODPOVĚĎ“ a příslušná hodnota výhry či prohry (vždy alespoň 1,- Kč) se přičte do kreditu. V případě nesprávné odpovědi na otázku se zobrazí text „BOHUŽEL ŠPATNÁ ODPOVĚĎ“ a do výsledného kreditu je přičteno 0,- Kč. Zbývajícím kredit je možné prostřednictvím obsluhy vyplatit. Po vstoupení do části „OBRÁZKOVÁ SOUTĚŽ“ a stisknutí tlačítka „OTÁZKA“ je z kreditu odečtena výše sázky, jež je volitelná (od 5,- Kč zpravidla do 100,- Kč). S grafickou animací je za současného vyobrazení předmětu otázky (např. v podobě rostlin) zobrazena otázka, které je poté přidělena hodnota v různé, hráči předem neznámé výši. Na otázku je možno odpovědět stisknutím tlačítka s jednou z možných odpovědí (zpravidla ze tří možností). Po jejím správném zodpovězení se zobrazí text „GRATULUJEME SPRÁVNÁ ODPOVĚĎ“ a příslušná hodnota výhry či prohry (vždy alespoň 1,- Kč) se přičte do kreditu. V případě nesprávné odpovědi na otázku se zobrazí text „BOHUŽEL ŠPATNÁ ODPOVĚĎ“ a do výsledného kreditu je přičteno 0,- Kč. Zbývajícím kredit je možné prostřednictvím obsluhy vyplatit. V průběhu her je možné uvedené druhy her střídát. Na jednotlivé otázky není nutné ihned odpovídat s tím, že je možné pokračovat ve hře i pouze za vizualizace válcových her, přičemž otázky jsou automaticky přesouvány do tzv. „banky otázek“. Následně je možné všechny otázky směnit za otázku jedinou, na kterou lze odpovědět stisknutím tlačítka „ANO“, či „NE“, a to i za pomoci nápovědy, která je vždy správně.

51. Jak již bylo uvedeno definičními znaky loterií a jiných podobných her je dobrovolnost, vklad, náhoda, výhra nebo prohra. V případě posuzovaných TZ KVÍZ je bez pochyby naplněn znak dobrovolnosti účasti na hře. Naplněn je i další znak, vklad, neboť před zahájením hry je nezbytné souhlasit s jejími pravidly a vložit peněžitý vklad (u kontrolovaných her se vklad pohyboval v rozmezí 5,- Kč až 100,- Kč). Definiční znak náhody nebo předem neznámé okolnosti při hře na TZ KVÍZ prvostupňový správní orgán popsal na základě uvedeného popisu průběhu hry a dalších zjištění, jež jsou součástí spisu, tak, že proces, který je rozhodný pro určení výhry, se skládá ze dvou dílčích částí (přidělení hodnoty následující otázky, pokládání otázek a vyhodnocení odpovědi). Pro dosažení výhry je nezbytné splnit každou z nich. Prvostupňový správní orgán proto posoudil každou z nich samostatně a následně ve vzájemné souvislosti.
52. K posouzení dílčí části procesu přidělení hodnoty následující otázky prvostupňový správní orgán uvedl, že dojde po stisku tlačítka „OTÁZKA“ k odečtení sázky, zobrazení otázky a poté příslušné hodnoty výhry či prohry. Při hře je možno dosáhnout jak hodnoty vyšší, než činil vklad (dílčí výhra), tak hodnoty nižší, avšak vždy alespoň 1,- Kč (dílčí prohra). Částku, která je nižší než sázka, nelze považovat za výhru, neboť dojde ke ztrátě finančních prostředků (při sázce 5,- Kč a výhře 1,- Kč činí ztráta 4,- Kč). Při opakovaných hrách se zobrazují různé grafické kombinace na válcových hrách s různou hodnotou pro následující otázku, tedy hodnotou dílčí výhry či dílčí prohry. Po zahájení hry sázejícím (stisknutí tlačítka „OTÁZKA“) se vyobrazí „výherní“ symboly na válcových hrách, přičemž toto vyobrazení objektivně nelze ze strany sázejícího ovlivnit, a to ani v případě předem nastavené matematické rovnice (algoritmu) určující hodnotu dílčí výhry či dílčí

prohry, neboť sázející neví, v jaké její části se nachází a proč je mu vygenerována ta či ona hodnota. Obdobně je tomu v případě her „OBRÁZKOVÁ SOUTĚŽ“. Zde není grafické rozhraní v podobě tzv. „válcových her“, ale i zde jde o okolnost, jež nemůže být sázejícím jakkoli ovlivněna, když při opakovaných hrách jsou nabízeny různé hodnoty dílčí prohry, resp. dílčí výhry, bez možnosti přímé ovlivnitelnosti sázejícím. Ze strany provozovatele je tato situace obdobná. Vposuzovaných případech se jedná o technické elektronické zařízení, které obsahuje předem nastavený proces (soustavu matematických rovnic), který není ve svých dílčích jednotlivostech provozovatelem v průběhu hry přímo ovlivňován. Z hlediska zákona o loteriích se nejedná o ovlivnění okolnosti, jež určuje výhru. Na základě uvedeného prvostupňový správní orgán posoudil tuto dílčí část procesu přidělení hodnoty následující otázky zcela správně za naplňující definici náhody či předem neznámé okolnosti, když se jedná o okolnost, jež určuje výhru, která není předem známa a není sázejícím ani provozovatelem ovlivněna.

53. Při posouzení dílčí části procesu označeného jako pokládání otázek a vyhodnocení odpovědi zjistil prvostupňový správní orgán, že na pokládané otázky existuje objektivně správná odpověď a ta je akceptována technickým zařízením. Tuto část je sázející schopen ovlivnit, když jeho odpověď záleží pouze na jeho znalostech. Jiné je to ve vztahu k provozovateli, který následnou činnost sázejících v podobě správné či špatné odpovědi na položenou otázku již přímo ovlivnit nemůže, a i přes provozovatelem nabízenou nápovědu je ve výsledku jen na volbě sázejícího, jak bude postupovat. Protože je sázející schopen ovlivnit tuto dílčí část svojí správnou odpovědí, shoduje se soud s prvostupňovým správním orgánem, že tato část označená jako pokládání otázek a vyhodnocení odpovědi nenaplnuje definici náhody či předem neznámé okolnosti.
54. Pokud je v rámci posuzovaného procesu v případě jedné jeho části přidělení hodnoty následující otázky přítomna náhoda nebo předem neznámá okolnost, pak je nutné celý proces posoudit jako proces náhodný. Míra náhody má významný vliv na průběh celého procesu, neboť vědomosti sázejícího mají ve většině případů vliv pouze na výši prohry, když i při správně zodpovězené otázce je hodnota připsané „výhry“ nižší, než byl původní vklad. Prvek náhody nebo předem neznámé okolnosti je v tomto procesu naplněn vždy, když v rámci obou (kumulativních) kroků k dosažení výhry je zastoupen kromě kroku znalostního i krok náhodný (nezanedbatelný).
55. Naplněn je také prvek výhry. Prvostupňovým správním orgánem bylo zjištěno z her, které v průběhu kontrol vyzkoušel, že ve vztahu k jednotlivé hře je výhra možná a zbývajícím kredit je obsluhou vyplacen.
56. Prvostupňový správní orgán tak dospěl ke zcela správnému závěru, že hra provozovaná prostřednictvím TZ KVÍZ naplňuje definiční znaky loterie a jiné podobné hry, kterými jsou dobrovolnost, vklad, náhoda, výhra nebo prohra, proto je provozování hry prostřednictvím TZ KVÍZ provozováním loterie nebo jiné podobné hry a dopadá na ni regulace učiněná zákonem o loteriích.
57. Žalovaný se ztotožnil se závěrem prvostupňového správního orgánu. Uvedl, že v souvislosti s provozem TZ KVÍZ, prostřednictvím kterých je provozována „Vědomostní soutěž“ v kombinaci s hrou o peníze s přítomností prvku náhody, se v obecné rovině hovoří jako o tzv. Kvízomatech. Toto označení je užíváno jednak veřejností, médií, ale především o TZ jako o kvízomatech hovoří Ministerstvo financí, které se k jejich charakteru vyjádřilo v Rozšířeném stanovisku k tzv. „Kvízomatům“ ze dne 24.7.2014, kde

jsou tyto posouzeny následujícím způsobem:

58. „Loterní zákon považuje za loterii nebo jinou podobnou hru takovou hru, u níž se účastníkovi nezaručuje návratnost zaplaceného vkladu a zároveň o výhře rozhoduje náhoda nebo předem neznámá okolnost nebo událost (uvedená v herním plánu). U her provozovaných prostřednictvím kvizových hracích automatů není návratnost zaplaceného vkladu zaručena, a to ani za předpokladu správně zodpovězené otázky účastníkem, neboť o výhře nebo prohře (prostřednictvím variabilní hodnoty otázky) rozhoduje nastavený výherní poměr založený na poměru vkladu a hodnoty otázky v rámci stanoveného cyklu. Tento výherní poměr je nastaven ve prospěch provozovatele (nikoliv účastníka) hry. I při správně zodpovězené otázce dochází u naprosté většiny jednotlivých her k prohře s tím, že výše připsaného kreditu je nižší než sázka na jednu hru. Ve výjimečných případech následuje v dílčí hře nabídka hodnoty otázky vyšší hodnoty, než činí vklad (sázka), po jejímž správném zodpovězení je ekvivalent hodnoty otázky v kreditech připsán do celkového kreditu. Tato hodnota otázky dosahuje zpravidla vyšší hodnoty než je výše sázky. Z pohledu účastníka hry tak o výhře nebo prohře rozhoduje předem neznámá okolnost, kterou je výše neznámé hodnoty otázky následující po otázce s hodnotou účastníkovi známou. Právě tato výše hodnoty otázky je okolností předem neznámou, neboť účastník nemá možnost náhledu na celý průběh jím plánovaného počtu jednotlivých her. Jestliže by byl náhled do budoucích otázek (včetně jejich hodnoty) účastníkovi k dispozici, pak by byl účastník schopen racionálně dovodit, že návratnost jím vložených prostředků je nereálná.“
59. „Vzhledem ke skutečnosti, že souhrnný poměr výher a proher v dílčích hrách je v rámci obecně specifikovaného herního cyklu k tíži účastníka, a to v souvislosti s předem nastaveným výherním poměrem, má účastník možnost výhry pouze v omezeném množství dílčích her daného cyklu. V tomto lze shledat shodu s legálně provozovanými technickými zařízeními s tím, že vědomosti účastníka mají v případě účasti na hře prostřednictvím vědomostního kvízu v naprosté většině vliv pouze na výši celkové prohry účastníka. V případech, kdy se na výhře nebo prohře podílí prvek náhody zároveň i s prvkem znalostním, je nutno individuálně posuzovat konkrétní prvky ve vzájemných souvislostech v rámci jednotlivých případů, a to nejen z hlediska podílu matematicky vyjádřené šance na potenciální výhru na straně jedné a znalosti hráče na straně druhé, to vše s ohledem na potenciální společenskou škodlivost.“
60. „Podmínka náhody je splněna ve všech případech, kde o výhře nebo prohře rozhoduje náhoda nebo předem neznámá okolnost, kterou účastník hry nemá objektivní možnost žádným způsobem ovlivnit, předvídat na základě zkušeností či veřejně dostupných informací, ani jí zjistit pomocí matematického vzorce. Případ, kdy hráč má možnost nahlédnout do dalšího kroku soutěže, je specifická situace a při jejím posouzení záleží na tom, zda po nahlédnutí do dalšího kroku soutěže bude splněna podmínka náhody pro rozhodování o výhře nebo prohře. Hráči mohou být v jisté fázi dány informace, dle nichž může ovlivnit svou účast (případně pozici ve hře), avšak v konečném výsledku bude o výhře či prohře rozhodovat předem neznámá skutečnost, tudíž je naplněn definiční znak náhody. Hodnota otázky generovaná v druhém a dalších kolech není účastníkovi hry známa a právě tato neznámá okolnost je oním důvodem motivujícím sázejícího k další účasti ve hře s úmyslem získat výhru v hodnotě vygenerované ceny otázky v dalších kolech. To vše za předpokladu, že v naprosté většině her sázející získá při správně zodpovězené otázce za vklad např. ve výši 5 Kč výhru v hodnotě 1 Kč (hodnota ztráty

kreditu). Na základě této konstrukce je více než jednoznačné, že i uplatněním svých vědomostí je hráč vystaven (v naprosté většině pokusů) při realizaci sázky v minimální výši 5 Kč ztrátě 4 Kč z vkladu (sázky) s tím, že očekávání možné vyšší hodnoty otázky generované na základě účastníkovi neznámé okolnosti je právě oním stimulem, který udržuje sázejícího ve hře. V tomto případě tedy o výhře rozhoduje náhoda, neboť nebýt náhodně generovaného postavení symbolů na válčích (promítajícího se do výše hodnoty otázky), nebylo by reálné dosažení výhry osobou sázejícího v kontextu ust. § 1 odst. 2 loterního zákona.“ Ministerstvo financí náhodu ve smyslu § 1 odst. 2 zákona o loteriích shledává nejen v případě, kdy o výhře nebo prohře rozhoduje náhoda nebo předem neznámá okolnost nebo událost, ale „i v případě, že hodnota či výše výhry není předem známá a o jejím určení rozhoduje náhodný proces, nebo předem neznámá okolnost. Z tohoto pohledu i pravidla hry založená například na principu „vyhrává každý“, tj. garance výhry pro všechny účastníky, nelze považovat za okolnost, která vylučuje náhodu, a to v případech, kdy výše jednotlivé výhry je závislá na náhodě nebo předem neznámých okolnostech. Jediným objektivním přístupem jak náhodu posuzovat je nalézat ji všude tam, kde nehraje nezanedbatelnou roli. Ministerstvo financí náhodu neshledává u soutěží, které jsou založeny zcela na vědomosti či na výkonu hráče a při kterých hráč má výsledek hry zcela ve svých rukou. Hraniční případy vyžadují, jak již je uvedeno výše, individuální posouzení, s tím, že v těchto případech Ministerstvo financí konstatuje své odborné vyjádření, resp. právní názor, ale konečný nezpochybnitelný verdikt o správnosti takového posouzení náleží výhradně jen a pouze soudu.“ S uvedeným právním posouzením TZ KVÍZ se krajský soud zcela ztotožňuje a ztoho, co bylo uvedeno výše, v rámci posouzení dané problematiky prvostupňovým správním orgánem, je zřejmé, že prvostupňový správní orgán vycházel z uvedeného stanoviska MF a aplikoval je na svá konkrétní zjištění učiněná v obou provozovnách žalobce.

61. Krajský soud proto činí závěr, že prvostupňový správní orgán a žalovaný v odůvodnění svých rozhodnutí, které krajský soud jako soud rozhodující ve správním soudnictví posoudil jako jeden celek, řádně ve smyslu § 68 odst. 3 správního řádu odůvodnily závěr o tom, že se v případě TZ KVÍZ jedná o loterii nebo jinou podobnou hru ve smyslu § 1 odst. 2 a 3 zákona o loteriích, a to přesto, že jsou součástí procesu hry „vědomostní“ otázky (na rozdíl od VHP a IVT). S uvedeným závěrem se krajský soud zcela ztotožňuje.”

3.

62. Dlužno doplnit, že obdobné závěry ohledně obdobných her učinil i Nejvyšší správní soud například v rozsudku ze dne 20. 11. 2020, č.j. 5 As 379/2019 - 51.
63. Nejvyšší správní soud uvedl: „*Správní orgán I. stupně jako orgán státního dozoru podle § 46 odst. 1 písm. c) zákona o loteriích, provedl v průběhu roku 2016 u žalobce jakožto kontrolované osoby celkem 369 kontrol zaměřených na dodržování zákona o loteriích. Ve všech případech bylo kontrolními pracovníky zjištěno, že žalobce v kontrolovaných provozovnách provozuje technická zařízení, označená některými z následujících názvů: „KVÍZ VĚDOMOSTNÍ“, „VĚDOMOSTNÍ KVÍZ, „KVÍZ“, „VĚDOMOSTNÍ A DOVEDNOSTNÍ SOUTĚŽ“, „QUIZ GAMES“, „SUPER GAME“, „SUPER GAME – VĚDOMOSTNÍ KVÍZ“ nebo „HAPPY DAYS“, a to bez povolení Ministerstva financí. Kontrolní úkony učiněné v rámci kontrol byly následně zaznamenány do jednotlivých protokolů o kontrole podle § 12 zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „kontrolní řád“), s poučením žalobce o možnosti podat proti učiněným kontrolním zjištěním námitky.*”

64. *Dále Nejvyšší správní soud uvedl, že „v předmětných protokolech správní orgán I. stupně zaznamenal průběh hry na technických zařízeních umístěných v kontrolovaných provozovnách, z něhož je princip fungování těchto technických zařízení (dále také jen „TZ“) zcela zřejmý. Přestože mohou být TZ označena rozdílně a existuje jich více druhů, fungují obdobně. Kontrolovaná TZ nebyla vizuálně odlišná od běžných výherních hracích přístrojů (např. interaktivního videoloterního terminálu), hlavní menu na displeji TZ obsahovalo nabídku několika položek: banka otázek, pravidla, otázková soutěž, otázková soutěž s vizualizací, obrázková soutěž, vybrat cenu a logo s certifikátem provozovatele TZ, tj. žalobce. Po vložení vkladu do TZ v určité částce se tato připsala do kreditu v plné výši, kdy 1 Kč odpovídala 1 kreditu. Po odsouhlasení pravidel a podmínek účasti v soutěži se zvolením otázkové soutěže zobrazila nabídka válcových her označených symbolem grafického ztvárnění konkrétní válcové hry, např. symbolem s ovocem, různými figurkami apod. Po vstupu do konkrétní hry bylo možné zvolit výši sázky, v hodnotě od 5 do 100 kreditů, kdy změna výše sázky byla možná vždy po 10 kreditech. Stiskem tlačítka Otázka byl proveden vklad, který byl odečten z celkového kreditu. V tom okamžiku proběhla na displeji TZ grafická vizualizace válcové hry a zobrazila se otázka s možností odpovědí ANO a NE a hodnota otázky (v kreditech). Byla-li otázka zodpovězena správně, do kreditu se přičetla hodnota otázky, v případě špatné odpovědi se hodnota kreditu snížila o hodnotu otázky. Předmětná TZ v zásadě nabízel tzv. válcové hry, spočívající v točení válců a jejich zastavení v náhodné pozici, přičemž výše výhry je hráči vygenerována právě náhodným nastavením válců. Hráč tak neví, jaká výše výhry mu bude k otázce přidělena, a tedy nemůže ani nijak zjistit či ovlivnit, jakou hodnotu budou mít následující otázky po otázce bezprostředně následující, čímž je v podstatě motivován ke hře. Byť tak žalobce namítá, že se u kontrolovaných zařízení nejednalo o válcové hry, s tím, že pro existenci „otázky poslední záchrany“ je třeba na předmětná zařízení nahlížet jako na vědomostní soutěž, princip fungování herního mechanismu před „otázkou poslední záchrany“ byl stěžovatelem podrobně popsán jak v jednotlivých protokolech o kontrole, tak i v navazujících správních rozhodnutích; v napadeném rozhodnutí pak v bodech [51] až [59]. Rozhodnou okolností pro přítomnost prvku náhody, a s tím související podřazení kontrolovaných technických zařízení pod definici loterie nebo jiné podobné hry ve smyslu zákona o loteriích, je právě nahodilost výše možné výhry spojená s následující otázkou, která může být vyšší, než je vklad (hodnota otázky), ale také nižší, než je vklad, na což správně poukazuje stěžovatel. K tomu Nejvyšší správní soud připomíná svůj rozsudek ze dne 17. 10. 2018, č. j. 1 As 136/2018 – 32 (viz bod 39. odůvodnění), kde uzavřel, že ani vědomost o výši hodnoty další otázky neovlivňuje prvek náhody právě proto, že hráč může nahlédnout jen na výši bezprostředně následující otázky. Zatímco popisovaná základní herní varianta spočívá v postupném „kupování“ otázek, které jsou při správném zodpovězení různě bodově hodnoceny, další herní varianta („otázka poslední záchrany“) nastane až v případě, kdy nemá hráč dostatečný kredit pro další hraní první herní varianty. V případě, že hráč přijde v průběhu hraní první herní varianty o všechny vložené prostředky, nebo je zbývajícím kredit nízký pro zodpovídání dalších otázek, je mu umožněno odpovědět na „otázku poslední záchrany“. V případě správné odpovědi na tuto otázku mu budou všechny vložené prostředky vráceny jako výhra za jejich současného navýšení o 5 %. Po položení otázky má soutěžící možnost vybrat bez nápovědy z deseti odpovědí v časovém limitu deseti sekund.“*
65. *Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že „s ohledem na popsané fungování herního mechanismu je naprosto logický závěr stěžovatele, že nastavení herního mechanismu „otázky poslední záchrany“ láká hráče k utracení všech vložených prostředků, neboť pouze za této situace se jim s jistotou otevírá šance na jejich vrácení v plné míře, navíc navýšené o 5 %. Zjistí-li hráč,*

že v první (základní) hře valnou část vložených prostředků již prohrál (z 500 Kč mu zbývá např. 300 Kč), bude pro něj zjevně lákavější prohrát vše a pokusit se o získání všech prostředků navýšených o 5 % zpět (tedy 525 Kč), než si nechat vyplatit zbývající část vložených prostředků (300 Kč). Tím jsou hráči podněcováni ke ztrátě většího množství finančních prostředků, neboť namísto původní nižší ztráty (v uváděném příkladu ve výši 200 Kč), může hráč, vedený vidinou „otázky poslední záchrany“, přijít o veškeré vložené prostředky. Závěr stěžovatele je tak plně založen na zjištěních souvisejících s fungováním „otázky poslední záchrany“. Stěžovatel popsal motivaci hráče k dalšímu hraní, která je v rámci prvního herního mechanismu vyvolána náhodou tkvící v hodnotě přidělované jednotlivým otázkám. Hráč sice může dohlédnout na hodnotu nejbližší následující otázky, nikoli však na hodnoty další – tím je motivován ke zkoušení dalších a dalších otázek, u kterých se může dočkat vyššího ohodnocení při jejich správném zodpovězení. Uvedená skutečnost však současně nevylučuje závěr stěžovatele, že „otázka poslední záchrany“ láká k utracení všech vložených prostředků, neboť se tím otevírá šance na jejich vrácení v plné míře. Obě stěžovatelem posuzované motivace se tak doplňují, a to zejména za shora popsané situace, kdy hráč v rámci prvního herního mechanismu nevyhrává.“

66. Nejvyšší správní soud dále uvedl, že „závěr o „tipovací“, nikoli vědomostní povaze „otázky poslední záchrany“ byl založen na celkovém posouzení konceptu tohoto herního mechanismu a všech okolností, které ho provázejí. Jak soud shrnul výše, stěžovatel v odůvodnění rozhodnutí vyšel z toho, že odpověď na položenou otázkou s nabídkou celkem 10 odpovědí bez možnosti nápovědy je nutno učinit v časovém limitu 10 sekund. Kombinace otázky náročností neodpovídající rovinně všeobecných znalostí s možností výběru z 10 odpovědí a krátkým časovým limitem je dle stěžovatele mechanismem založeným převážně na náhodě, nikoli na vědomostech hráčů. Soud se ztotožňuje se stěžovatelem, že ani posouzení většího vzorku otázek včetně nabízených odpovědí by nemohlo ovlivnit závěr o převážně tipovacím charakteru „otázky poslední záchrany“ (tedy o jejím založení na principu náhody, nikoli vědomostí). Celkový koncept „otázky poslední záchrany“, zejména vzhledem ke stanovenému časovému limitu, množství nabízených možností odpovědí a nemožnosti nápovědy, svědčí i bez ohledu na obtížnost pokládaných otázek o tom, že hráči budou správnou odpověď v zásadě tipovat, nikoli tedy vybírat na základě svých znalostí. Další prověřování nabízených otázek a odpovědí tak pro závěr učiněný stěžovatelem nebylo nutné. Nejvyšší správní soud nepopírá, že v „otázce poslední záchrany“ se může do jisté míry projevovat vědomostní charakter. Současně je v něm však, s ohledem na shora popsané skutečnosti, v míře větší než nezanedbatelné přítomen též prvek náhody nutný pro podřazení těchto technických zařízení pod pojem loterie dle § 1 odst. 2 zákona o loteriích (srov. rozsudek NSS ze dne 21. 8. 2014, č. j. 9 Afs 150/2013 – 79, č. 3132/2014 Sb. NSS).”

4.

67. Jak vyplývá z odůvodnění napadeného rozhodnutí, žalovaný se podrobně zabýval otázkou existence „náhody“. Soud se s jeho závěry zcela ztotožňuje.
68. Žalovaný především uvedl: „Odvolací orgán po přezkoumání spisového materiálu, je toho názoru, že lze zcela jednoznačně souhlasit s odůvodněním správního orgánu v posouzení přítomnosti prvku dobrovolnosti a vkladu, prvku náhody a prvku výhry nebo prohry a sledat u loterie nebo jiné podobné hry TZ QUIZ kumulativní zastoupení všech základních prvků charakterizujících loterie a jiné podobné hry. Toto je patrné zejména u hry prostřednictvím TZ QUIZ označené správním orgánem v rozhodnutí o uložení pokuty jako „OTÁZKOVÁ SOUTĚŽ“ [vizuálně obdoba výherních hracích přístrojů či interaktivního videoloterního terminálu (dále jen „IVT“)], v rámci které je nabízeno šest typů tzv. „válcových her“ (v

některých případech bylo nabízeno na několika záložkách v součtu cca 16 her), kdy mimo jednoznačně zastoupeného prvku vkladu a výhry, se jedná i o náhodu (nebo předem neznámou okolnost nebo událost), kterou odvolací orgán jednoznačně spatřuje ve skutečnosti, že výše výhry (prezentovaná hodnotou následující otázky) je zcela závislá na náhodně generovaném procesu [liniové (výherní) postavení válců před a po položení další otázky (dále jen „roztočení válců“)]. Cena v nejnižší hodnotě 5,- Kč zpravidla do 100,- Kč za jedno roztočení válců, kterou musí účastník hry zaplatit, pokud chce válce roztočit, je sázkou. Zákon o loteriích nespécifikoval výhru pouze v kontextu kategorie, ale zároveň i v obecné rovině jako je například kredit u výherních hracích přístrojů. Výhra v tomto případě je cena hodnoty otázky stanovená v závislosti na náhodně generovaných pozicích symbolů v rámci válcové hry. Po roztočení válců je možno dosáhnout jak výhry mnohonásobně vyšší než činila sázka, tak i hodnoty nižší (vždy alespoň 1,- Kč), která je ve skutečnosti prohrou z důvodu minimální sázky v hodnotě 5,- Kč. V případě nesprávné odpovědi na otázku je do výsledného kreditu připočteno 0,- Kč. Účastník hry je ke hře motivován předem neznámou okolností, kterou je výše hodnoty otázky (dále jen „dílčí výhra“) stanovená na základě náhody či předem neznámé okolnosti (liniové postavení symbolů na válcích po roztočení válců). V případech, kdy se na výhře nebo prohře jednoznačně podílí jistá míra náhody zároveň i s jistým prvkem znalostním, pak nelze jednoznačně usuzovat, že náhoda je v obecné rovině věcí marginální. Celý proces je nutno individuálně posuzovat ve vzájemných souvislostech v rámci jednotlivých případů, a to i s ohledem na potenciální společenskou nebezpečnost. Podmínka náhody je splněna ve všech případech, kde o výhře nebo prohře rozhoduje náhoda nebo předem neznámá okolnost, kterou účastník hry nemá objektivní možnost žádným způsobem ovlivnit, předvídat na základě zkušeností či veřejně dostupných informací, ani jí zjistit pomocí matematického vzorce.“

69. Žalovaný dále uvedl: „Avšak podmínka náhody není splněna tam, kde o výhře či prohře v převážné míře rozhoduje schopnost, vlastnost či výkonnost účastníka hry, pokud v takové hře hraje náhoda žádnou nebo jen vskutku nepatrnou roli. Zákon o loteriích nikterak nevymezuje, jaké procento náhody musí být ve hře zastoupeno, aby ještě šlo o loterii nebo jinou podobnou hru. Není tedy stanoveno, zda míra náhody se má vyskytovat v převažující nebo v podstatné míře. Náhoda však musí být ve hře přítomna, a to v míře nezanedbatelné. V tomto případě o výhře či prohře rozhoduje náhoda ve zcela nezanedbatelné míře, neboť nebyť požadovaného a zároveň náhodně generovaného postavení symbolů na válcích (promítajícího se do výše dílčí výhry či prohry), nebylo by reálné dosažení výhry v kontextu § 1 odst. 2 zákona o loteriích. K otázce náhody v rámci kvízomatů se vyjádřilo i MF ve svém stanovisku ze dne 24. 7. 2014 zveřejněném na webových stránkách MF, kde mj. uvádí následující: „Loterní zákon považuje za loterii nebo jinou podobnou hru takovou hru, u níž se účastníkovi nezaručuje návratnost zaplaceného vkladu a zároveň o výhře rozhoduje náhoda nebo předem neznámá okolnost nebo událost (uvedená v herním plánu). U her provozovaných prostřednictvím kvízových hracích automatů není návratnost zaplaceného vkladu zaručena, a to ani za předpokladu správně zodpovězené otázky účastníkem, neboť o výhře nebo prohře (prostřednictvím variabilní hodnoty otázky) rozhoduje nastavený výherní poměr založený na poměru vkladu a hodnoty otázky v rámci stanoveného cyklu. Tento výherní poměr je nastaven ve prospěch provozovatele (nikoliv účastníka) hry. I při správně zodpovězené otázce dochází u naprosté většiny jednotlivých her k prohře s tím, že výše připsaného kreditu je nižší než sázka na jednu hru. Ve výjimečných případech následuje v dílčí hře nabídka hodnoty otázky vyšší hodnoty, než činí vklad (sázka), po jejímž správném zodpovězení je ekvivalent hodnoty otázky v kreditech připsán do celkového kreditu. Tato hodnota otázky dosahuje zpravidla vyšší hodnoty než je výše sázky. Z pohledu účastníka hry tak o výhře nebo prohře rozhoduje předem neznámá okolnost, kterou je výše

neznámé hodnoty otázky následující po otázce s hodnotou účastníkovi známou. Právě tato výše hodnoty otázky je okolností předem neznámou, neboť účastník nemá možnost náhledu na celý průběh jím plánovaného počtu jednotlivých her. Jestliže by byl náhled do budoucích otázek (včetně jejich hodnoty) účastníkovi k dispozici, pak by byl účastník schopen racionálně dovodit, že návratnost jím vložených prostředků je nereálná. Vzhledem ke skutečnosti, že souhrnný poměr výher a proher v dílčích hrách je v rámci obecně specifikovaného herního cyklu k tíži účastníka, a to v souvislosti s předem nastaveným výherním poměrem, má účastník možnost výhry pouze v omezeném množství dílčích her daného cyklu. V tomto lze sledovat shodu s legálně provozovanými technickými zařízeními s tím, že vědomosti účastníka mají v případě účasti na hře prostřednictvím vědomostního kvízu v naprosté většině vliv pouze na výši celkové prohry účastníka. V případech, kdy se na výhře nebo prohře podílí prvek náhody zároveň i s prvkem znalostním, je nutno individuálně posuzovat konkrétní prvky ve vzájemných souvislostech v rámci jednotlivých případů, a to nejen z hlediska podílu matematicky vyjádřené šance na potenciální výhru na straně jedné a znalosti hráče na straně druhé, to vše s ohledem na potenciální společenskou škodlivost. Podmínka náhody je splněna ve všech případech, kde o výhře nebo prohře rozhoduje náhoda nebo předem neznámá okolnost, kterou účastník hry nemá objektivní možnost žádným způsobem ovlivnit, předvídat na základě zkušeností či veřejně dostupných informací, ani jí zjistit pomocí matematického vzorce. Příklad, kdy hráč má možnost nahlédnout do dalšího kroku soutěže, je specifická situace a při jejím posouzení záleží na tom, zda po nahlédnutí do dalšího kroku soutěže bude splněna podmínka náhody pro rozhodování o výhře nebo prohře. Hráči mohou být v jisté fázi dány informace, dle nichž může ovlivnit svou účast (případně pozici ve hře), avšak v konečném výsledku bude o výhře či prohře rozhodovat předem neznámá skutečnost, tudíž je naplněn definiční znak náhody. Hodnota otázky generovaná v druhém a dalších kolech není účastníkovi hry známa a právě tato neznámá okolnost je oním důvodem motivujícím sázejícího k další účasti ve hře s úmyslem získat výhru i/ hodnotě vygenerované ceny otázky v dalších kolech. To vše za předpokladu, že v naprosté většině her sázející získá při správně zodpovězené otázce za vklad např. ve výši 5 Kč výhru v hodnotě 1 Kč (hodnota ztráty kreditu). Na základě této konstrukce je více než jednoznačné, že i uplatněním svých vědomostí je hráč vystaven (v naprosté většině pokusů) při realizaci sázky v minimální výši 5 Kč ztratě 4 Kč z vkladu (sázky) s tím, že očekávání možné vyšší hodnoty otázky generované na základě účastníkovi neznámé okolnosti je právě oním stimulem, který udržuje sázejícího ve hře. V tomto případě tedy o výhře rozhoduje náhoda, neboť nebyť náhodně generovaného postavení symbolů na válčích (promítajícího se do výše hodnoty otázky), nebylo by reálné dosažení výhry osobou sázejícího v kontextu ust. § 1 odst. 2 loterního zákona. Pro doplnění a rozšíření dále uvádíme, že Ministerstvo financí náhodu ve smyslu ust. § 1 odst. 2 loterního zákona sledává nejen v případě, kdy o výhře nebo prohře rozhoduje náhoda nebo předem neznámá okolnost nebo událost, ale i v případě, že hodnota či výše výhry není předem známá a o jejím určení rozhoduje náhodný proces, nebo předem neznámá okolnost. Z tohoto pohledu i pravidla hry založená například na principu „vyhrává každý“, tj. garance výhry pro všechny účastníky, nelze považovat za okolnost, která vylučuje náhodu, a to v případech, kdy výše jednotlivé výhry je závislá na náhodě nebo předem neznámých okolnostech. Jediným objektivním přístupem jak náhodu posuzovat je nalézat ji všude tam, kde nehraje nezanedbatelnou roli. Ministerstvo financí náhodu neshledává u soutěží, které jsou založeny zcela na vědomosti či na výkonu hráče a při kterých hráč má výsledek hry zcela ve svých rukou. Hraniční případy vyžadují, jak již je uvedeno výše, individuální posouzení, s tím, že v těchto případech Ministerstvo financí konstatuje své odborné vyjádření, resp. právní názor, ale konečný nezpochybnitelný verdikt o správnosti takového posouzení náleží výhradně jen a pouze

soudu. Dalším prvkem, který sebrává z hlediska posuzování předmětných technických zařízení významnou roli, je část válcových her v nabídce softwaru kvizových hracích automatů, v jejichž rámci lze kredit nakumulovaný v části "vědomostní kvíz" využít formou vkladu do hry. V této části je již výhra (prohra) zcela a jednoznačně závislá na postavení symbolů na válcích při jejich zastavení (totožný postup jako je tomu z hlediska sázejícího např. u výherních hracích přístrojů nebo videoloterijních terminálů). ZÁVĚR Ministerstvo financí se domnívá, že kvizové hrací automaty jsou technické přístroje přímo ovládané hráčem umožňující okamžitou výhru, stejně tak výherní hrací přístroje nebo videoloterijní terminály, a naplňují základní znaky loterie ve smyslu ust. 1 odst. 2 a odst. 3 loterního zákona. Opačný výklad by byl proti základním principům a účelu loterního zákona. S ohledem na shora uvedené Ministerstvo financí takový postup považuje za snahu o obcházení, resp. porušování zákonných ustanovení. "

70. Žalovaný k tomu dále konstatoval: „Odvolací orgán se plně ztotožňuje s výše uvedeným stanoviskem MF. Odvolací orgán zastává názor, že pokud v jakékoli fázi rozhodování o výhře nebo prohře náhoda nehraje nevýznamnou roli, je podmínka náhody podle § 1 odst. 2 loterního zákona splněna. I v případě kombinace náhodného a nenáhodného principu uplatněného v jakémkoliv technickém zařízení je podmínka náhody splněna. Opačný výklad by byl evidentně proti základním principům a účelu loterního zákona a odvolací orgán takový postup považuje za snahu o obcházení zákonných ustanovení. Odvolací orgán neshledává prvek náhody pouze u takových her, kdy účastníci těchto her mají celý průběh a výsledek hry zcela „ve svých rukou“, např. hra šachy, piškvorky, atd.”
71. Soud se předně neztotožňuje s tvrzením žalobce o nedostatečně zjištěném skutkovém stavu. Závěry žalovaného se opírají o komplexní zjištění skutkového stavu v rozsahu vyžadovaném ustanovením § 3 správního řádu. Tedy nejsou o něm důvodné pochybnosti a byl zjištěn v rozsahu, který je nezbytný pro soulad úkonu s požadavky uvedenými v § 2 správního řádu. Účastníci se neliší ve skutkových tvrzeních, nýbrž v jejich hodnocení.
72. Skutečnosti tvrzené žalobcem o tom, že „výše výhry v další nabízené otázce je soutěžícímu známa předem před uzavřením sázky do otázky“ a že „soutěžící má informaci o výši výhry v další otázce poskytnutou prostřednictvím funkce tlačítka Info“, nejsou způsobitelné jakkoli ovlivnit zákonnost napadeného rozhodnutí.
73. V této souvislosti je potřebné znovu připomenout, že účastník hry nemá možnost náhledu na celý průběh jím plánovaného počtu jednotlivých her, hodnota otázky generovaná v druhém a dalších kolech není účastníkovi hry známa. Tato neznámá okolnost motivuje účastníka hry k další účasti ve hře s úmyslem získat výhru v hodnotě vygenerované ceny otázky v dalších kolech, zatímco je však výherní poměr nastaven v neprospěch účastníka hry. I při správně zodpovězené otázce dochází u naprosté většiny jednotlivých her k prohře s tím, že výše připsaného kreditu je nižší než sázka na jednu hru. Za této situace nelze dospět k závěru, že by měl účastník hry celý průběh a výsledek hry zcela „ve svých rukou“. Průběh hry je tedy zásadním způsobem ovlivňován *náhodou*. A to bez ohledu na to, zda je zvolena hra s vizualizací či bez vizualizace, neboť princip je v obou případech stejný. Navíc je logické, že i s ohledem na podobnost s obvyklými herními zařízeními, bude účastníkem hry využívána právě hra s vizualizací.
74. Zde je vhodné připomenout obdobné závěry, ke kterým dospěl Nevyšší správní soud v rozsudku ze dne 17. 10. 2018, č.j. 1 As 136/2018-32. „Pro posouzení přítomnosti prvku náhody podle § 1 odst. 2 zákona č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, je rozhodující, jaký je průběh hry z pohledu jejího účastníka, tedy zda je při hraní přítomna nějaká

jemu neznámá okolnost, kterou nemůže ovlivnit a která má vliv na výhru nebo prohru. U technických zařízení typu vědomostní kvíz ("kvízomatů") spočívá prvek náhody v přidělování hodnot jednotlivým otázkám. I přes správnou odpověď na položenou otázku může totiž dojít k prohře, neboť přidělená hodnota otázky může být nižší než sázka na tuto otázku. Na tento závěr nemá vliv skutečnost, že hráč může před učiněním sázky na jednotlivou otázku nahlédnout dopředu na její hodnotu a hru případně ukončit.“

75. Otázka nenávratnosti vkladu pak souvisí s posouzením prvku dobrovolníci účasti ve hře, nikoli s otázkou existence prvku „náhody“.

5.

76. Jak vyplývá z odůvodnění napadeného rozhodnutí, žalovaný se podrobně zabýval i otázkou existence „otázky poslední záchrany“. Soud se s jeho závěry zcela ztotožňuje.

77. Žalovaný především uvedl: „Z praxe odvolacího orgánu je zřejmé, že při kontrolách úřední osoby ve většině případů svůj kredit neprohrály, pouze odehrály hru, případně více her, a zbývající kredit si nechaly vyplatit. V takovém případě k nabídce tzv. „otázky poslední záchrany“ vůbec nedošlo. Správní orgán se při zkoumání všech okolností soutěže zabýval nejen tím, zda každá jednotlivá odehraná hra (v daném případě uskutečnění sázky tzv. „zakoupením“ jedné otázky v soutěži) odpovídá definici loterie nebo jiné podobné hry zakotvené v ustanovení § 1 odst. 2 zákona o loteriích, ale též tím, zda odehrání ucelené řady jednotlivých her naplňuje tuto definici loterie nebo jiné podobné hry také. V první řadě je nutno konstatovat, že účastník řízení vznesl námitku tzv. „otázky poslední záchrany“ až v odvolání, nikoliv v průběhu správního řízení vedeného správním orgánem, proto správní orgán tvrzení účastníka řízení o existenci toho herního mechanismu nikdy nerozporoval a podrobně se jím nezabýval. Odvolací orgán nicméně konstatuje, že přítomnost tzv. „otázky poslední záchrany“ v TZ QUIZ účastníka řízení nerozporuje a v zásadě se ztotožňuje s popisem funkce předmětného herního prvku uvedeným samotným účastníkem řízení. Odvolací orgán je toho názoru, že již z popisu tohoto herního prvku uvedeného účastníkem řízení v odvolání, tj. že pokud soutěžící v rámci soutěže přijde při nesprávných odpovědích o všechny vložené prostředky, je mu umožněno odpovědět na poslední otázku tzv. „otázku poslední záchrany“, přičemž v případě správné odpovědi mu budou tyto vložené prostředky jako výhra vráceny a zároveň budou navýšeny o 5 %, je patrné, že vzhledem k odlišným herním podmínkám se jedná o hru nezávislou na předchozím průběhu hraní. S ohledem na nezávislost této hry na předchozím herním mechanismu (který je podrobně popsán především v bodě [42] až [45] tohoto rozhodnutí o odvolání a dále obsáhle v napadeném rozhodnutí, a který naplňuje veškeré definiční znaky loterie a jiné podobné hry) nelze na základě pouhé existence tzv. „otázky poslední záchrany“ konstatovat, že se v případě „soutěže“ provozované prostřednictvím TZ QUIZ vůbec nejedná o loterii nebo jinou podobnou hru. Dovedeno do krajnosti by mohla možnost aplikace hry srovnatelné s tzv. „otázkou poslední záchrany“ učinit celou zákonnou regulaci loterií nebo jiných podobných her (nově hazardních her) prakticky zbytečnou, jelikož by postačovalo, aby provozovatel jakékoli loterie nebo jiné podobné hry (nově hazardní hry) umožnil sázejícímu o již prohranou celkovou částku (vložený vklad) opětovně hrát bez uskutečnění vkladu (sázky), nebo za další sázku. Na výše uvedené nelze nahlížet jinak, než na zcela oddělenou a nezávislou hru, v níž je použita pouze sázejícím celkově prohraná částka jako jediný prvek, který nesouvisí s již odehranými a ukončenými hrami. Nad rámec uvedeného odvolací orgán doplňuje, že z popisu tohoto herního prvku samotným účastníkem řízení, je tzv. „otázka poslední záchrany“ koncipována tak, že se zobrazí jen a pouze v případě, kdy již není možné ve hře na TZ QUIZ dále pokračovat (a to buď z důvodu nulového kreditu, nebo z důvodu výše kreditu nedostatečného pro další účast v soutěži -

pozn. odvolacího orgánu). Jedná se tedy o herní mechanismus, který vůbec nemusí nastat (např. pokud hráč vloží 500,- Kč, v rámci jednotlivých her probíraje v souhrnu 300,- Kč a v danou chvíli ukončí svou účast v „soutěži“, aby si nechal vyplatit zbývající výši kreditu 200,- Kč). Tento herní mechanismus tak dle odvolacího orgánu „láká“ hráče, aby své prostředky prohráli v plné nebo téměř plné výši, jelikož teprve pak budou mít možnost je získat zpět, a to dokonce navýšené o 5 %. V případě, že by možnost získat prohrané prostředky zpět byla minimální a založena spíše na náhodě než na schopnostech hráče, bezesporu by se jednalo o aktivní prvek ve vztahu k negativním dopadům loterií nebo jiných podobných her jako jsou patologické hráčství či zhoršení finanční situace účastníků takových loterií.”

78. „Odvolací orgán se tedy v další části bude zabývat otázkou možnosti úspěchu v rámci tzv. „otázky poslední záchrany“, resp. zdaje možnost návratu finančních prostředků založena na principu vědomostním či jde o možnost spíše náhodnou. Dle názoru odvolacího orgánu se účastník řízení snaží vzbudit zdání toho, že se jedná o ryze vědomostní kvíz, ale s přihlédnutím k aplikovanému mechanismu lze konstatovat, že je tato soutěž záměrně koncipována tak, že z pohledu jejího účastníka (model tzv. „průměrného spotřebitele“), jedná o tipovací soutěž, v rámci které je nutno zvolit odpověď na položenou otázku s nabídkou celkem 10 možností odpovědí bez možnosti nápovědy. Sám účastník řízení v odvolání proti napadenému rozhodnutí přímo uvedl, že otázky „...jež jsou pokládány v rámci vědomostní soutěže, které zcela jasně dokumentují, že se nejedná o triviální otázky, což by ostatně bylo k tíži provozovatele vědomostního zařízení, neboť pak by soutěžící vždy zvítězil. Při položení otázky má soutěžící možnost vybrat z deseti odpovědí, kdy nemá žádnou nápovědu. ...“ Účastník řízení v odvolání dále uvedl i příklady tzv. „otázek poslední záchrany“, a to: „Ve který den byla ukončena druhá světová válka?“, „Kdo režíroval film Pulp fiction?“ a „Z čeho je postaveno termiště?“. K samotným kladeným otázkám pak odvolací orgán uvádí, že nejsou dle jeho názoru v rovině všeobecných znalostí, resp. jejich náročnost je neúměrně vysoká tzv. „průměrnému spotřebiteli“, a potvrzuje tak tvrzení účastníka řízení, že se nejedná o „triviální otázky“. K tzv. „otázce poslední záchrany“ dále odvolací orgán na základě své praxe uvádí, že k zodpovězení tzv. „otázky poslední záchrany“ je účastníku soutěže poskytnut časový úsek v délce 10 sekund. Dle odvolacího orgánu lze takovýto časový údaj označit za velmi krátký pro přečtení otázky a 10 možných odpovědí, a následné zodpovězení. Na základě uvedených skutečností, jež popsal účastník řízení, odvolací orgán konstatuje, že kombinace takto náročné otázky s možností výběru z 10 odpovědí a krátkým časovým limitem pro zodpovězení otázky je dle odvolacího orgánu mechanismem založeným převážně na náhodě, nikoliv na vědomostech hráčů, a to s velmi nízkou pravděpodobností na úspěch (bližící se 1:10) v této hře, jelikož hráči v takových případech správnou odpověď pouze tipují. Jelikož se jedná o otázky z mnoha kategorií, kdy ani výborné znalosti z kategorie jedné (například sport či historie) nemohou zaručit úspěch, pokud hráč obdrží otázku z oblasti, kde tak dobrými znalostmi nedisponuje (např. biologie, umění apod.). Nicméně i za předpokladu, že ve společnosti existují jednotlivci s natolik výjimečnými schopnostmi, že dokáží na základě svého úsudku ve stanoveném velice krátkém časovém intervalu na náročnou otázku správně odpovědět, nelze automaticky dospět k jednoznačnému závěru, že se nejedná o loterii nebo jinou podobnou hru. Jako příklad lze uvést hru Blackjack, u níž může sázející na základě svých individuálních výjimečných schopností průběh hry ovlivnit ve svůj prospěch, ačkoli se jedná o loterii nebo jinou podobnou hru dle zákona o loteriích (nově hazardní hru dle zákona č. 186/2016 Sb., o hazardních hrách), k jejímuž provozování je třeba mít povolení vydané MF. Odvolací orgán konstatuje, že definice prvku náhody uvedená v rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 1 As 136/2018-32 ze dne 17. 10. 2018 byla posuzována u TZ QUIZ, u nichž nebyl přítomen herní prvek tzv. „otázka poslední záchrany“;

nicméně předcházející herní mechanismus je obdobný jako u TZ QUIZ účastníka řízení a závěry Nejvyššího správního soudu, že „... Shodně se správními orgány i krajským soudem považuje Nejvyšší správní soud za náhodu, tedy předem neznámou okolnost ovlivňující výhru či prohru, hodnotu přidělenou jednotlivým otázkám. Podstatné dle soudu je, že i přes správnou odpověď na položenou otázku může dojít k prohře, neboť v důsledku hodnoty přidělené otázce může dojít k situaci, kdy hodnota otázky je nižší než sázka na tuto otázku. Jinak řečeno, u dotčených her - vědomostních kvízů - je přítomna okolnost, kterou hráč nemůže ovlivnit a která má současně přímý vliv na to, zda dojde k (celkové) výhře nebo prohře. ...“ jsou tedy jinak uplatnitelné v předmětném případě (viz bod [21] tohoto rozhodnutí o odvolání). Odvolací orgán již výše uvedl, že na základě pouhé existence tzv. „otázky poslední záchrany“ s ohledem na nezávislost této hry na předchozím herním mechanismu nelze konstatovat, že se v případě „soutěže“ provozované prostřednictvím TZ QUIZ vůbec nejedná o loterii nebo jinou podobnou hru (viz bod [47] až [50] tohoto rozhodnutí o odvolání). Odvolací orgán k posouzení herního prvku tzv. „otázky poslední záchrany“ namítaného účastníkem řízení dále konstatuje, že správní orgán potažmo i odvolací orgán jsou orgány odborně zaměřené, a disponují odbornými znalostmi potřebnými k posouzení skutkové stavu tak, jak bylo stanoveno zákonem. Odvolací orgán uvádí, že stejný názor lze shledat i v rozsudku Krajského soudu v Ostravě č. j. 22 Af 19/2015-150 ze dne 8. 3. 2018, jež uvedl, že „... úřední osoby Specializovaného finančního úřadu provozující dozor nad loteriemi a jinými podobnými hrami jsou schopny v případě hry na určené běžné veřejnosti samy posoudit, zda je hra založená na vědomostech nebo je zde obsažen i princip náhody není přitom třeba se softwarem posuzovaného zařízení. ...“ Odvolací orgán tak dospěl po zhodnocení výše uvedeného k závěru, že mechanismus tzv. „otázky poslední záchrany“ představuje zjevné obcházení zákona o loteriích a úmyslné vyhybání se regulací loterií a jiných podobných her (potažmo i hazardních her), a námitku týkající se návratnosti vkladu tak považuje za zavádějící a irelevantní.”

79. Žalobcem v žalobě tvrzené skutečnosti správnost závěrů žalovaného nijak nepotvrzují. Jak vyplývá z odůvodnění napadeného rozhodnutí, žalovaný vycházel ze skutkového stavu tvrzeného žalobcem, když žalobce obdobné námitky nevznášel v průběhu řízení před správním orgánem. Skutečnost, že si účastník hry může dopředu přečíst pravidla, nemění nic na skutečné povaze hry a jejím fungování.
80. Soud má ve shodě se žalovaným za to, že kombinace náročné otázky s možností výběru z 10 odpovědí a krátkým časovým limitem pro zodpovězení otázky je mechanismem založeným převážně na náhodě, nikoliv na vědomostech hráčů, neboť nutí hráče v správnou odpověď pouze tipovat. Pominout nelze ani to, že hráč se k zodpovězení „otázky poslední záchrany“, může dostat teprve kdy účastník hry v rámci soutěže přijde při nesprávných odpovědích o všechny vložené prostředky. Nikoli tehdy, pokud hru při ztrátě části vložených prostředků ukončí.
81. Dlužno doplnit, že k obdobným závěrům dospěl i Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 27. 4. 2020, č.j. 1 As 429/2019.

V.

Rozhodnutí soudu

82. Soud neshledal žádný z žalobcem uvedených žalobních bodů důvodným, a proto žalobu podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl, neboť není důvodná.

VI.

Odůvodnění neprovedení důkazů

83. Soud neprovedl žádný z žalobcem navržených důkazů, neboť jejich provedení nebylo nezbytné k posouzení důvodnosti či nedůvodnosti žaloby.

VIII.

Náklady řízení

84. Podle § 60 odst. 1 s.ř.s. by měl právo na náhradu nákladů řízení žalovaný, když měl ve věci plný úspěch. Jelikož žalovanému žádné důvodně vynaložené náklady nevznikly, rozhodl soud, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost. Kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozsudku. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 25. ledna 2022

Mgr. Alexandr Krysl v.r.
předseda senátu